

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 31

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 1908

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΟΛΟΦΕΡΝΟΥΣ

Η ΙΟΥΔΗΘ ΑΠΟΧΩΡΟΥΣΑ ΕΚ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΤΟΥ ΟΛΟΦΕΡΝΟΥΣ

(Εκ του μυθιστορήματος της «Ελλάδος»)

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν ἀνήκει εἰς τὸν Γάλλον καλλιτέχνην Δορέ, ὃς ὁλοῦς ἐπιτελεῖται περισσώτερον εἰς τὴν σύνθεσιν παρὰ εἰς τὰς μορφὰς τῶν προσώπων του. Οἱ ἀναγνώσται οἱ γνωρίσαντες τὴν προσωπογραφίαν τῆς Ἰουδήθ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Γερμανοῦ Sichel θὰ τὴν εὗρουν βεβαίως ἀδικουμένην ἀπὸ τὸν Δορέ.

— Καθ' ἕνα, εἶπε, παντός νέου εἶνε νὰ προσπαθῇ νὰ δοῦσιν τὴν πατρίδα του. Ποῖαν δόξαν μεγαλειότητα δύναται νὰ περιμένη ἢ πατρίδα παρ' ἐμοῦ ἀπὸ τὴν δόξαν ἐνός στεφανώτου Ὀλυμπιακοῦ;

— Ὁ Κροτωνιάτης ἐπάνη εὐχαριστήθηκε ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τοῦ νέου.

— Μετὰ ταῦτα σκέψεις, τοῦ λέγει, ἔχε ἐλπίδας, νέε. Οἱ βραχιόνες σου φαίνονται ἰσχυροὶ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀκτινοβολοῦν θάρρος καὶ γενναϊότητα, ἐνθ' οἱ ἰσχυροὶ μου τώρα νυστάζουν καὶ σὰς ἀποχαλῶνται.

— Ὁ Κροτωνιάτης ἀπαμειβόμενος καὶ οἱ τρεῖς φίλοι μαρμερίζοντες καὶ πάλιν μόνοι.

Ὁ Κροτωνιάτης εὐχαρίστησεν νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἐνὸς τῆς Μυρσίνης, διὰ παντός, ἀλλ' ὁ Εὐνοκράτης ἀπέσυρε τὴν κόρην, διὰ νὰ ἐισέλθῃ εἰς τὸν ἐσθλόν.

Ἐχαρακτήριζαν.

Ὁ νέος παρρηκλούθει μετὰ τὸ βλέμμα του τὴν Μυρσίνη, ἢ ἐποῖα εἰσπρόσκειν εἰς τὸν θαλάμνον τῆς, ἔστρεψε τὸ πρόσωπον καὶ τὸν εἶδεν.

Ἐβλεπὼν ὡς νὰ τὸν ἀπεχρήματο διὰ τοῦ βλέμματός.

Ἀλλὰ πράγματι δὲν ἦτο βλέμμα ἐκεῖνο, ἦτο μία ἀστροπεύκη, ἔξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀνάπτουν πυρκαϊάν.

Ὁ Κροτωνιάτης τὴν ἔβλεπε.

Καὶ προσπαθεῖ νὰ μαντεύσῃ ἂν ἡ πυρκαϊὰ, ἢ ἐποῖα εἶχε ἀρχίσει νὰ τοῦ φλέγῃ τὰ στήθη, δὲ ἐξήκολούθει νὰ ἔχῃ τὸν ὅλον γλῶσσον, ὅσον ἤρξασεν...

Ἀπαμειβόμενος μετὰ τὸ βλέμμα βραβὺ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκινῶν.

Ἐντός τῆς καρδίας του ἠθάβετο τὸ ἀπαύγασμα καὶ ὁ ἀντολὴς.

Ἀνέτειλε δι' αὐτὸν ἥλιος νέος καὶ θελκτικός καὶ θαλασπός.

Ὁ ἥλιος τῆς ἀγάπης.

Ἀλλὰ συγχρόνως ἡ ψυχὴ του συνθόνατο τὴν βρεταὶν ἐντολὴν, τὴν ὅποιαν τοῦ ἐκλήροτο τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς του καὶ τὴν δίδαν τῆς δόξης, τὴν ὅποιαν τοῦ ἀπορρέειν ἡ μεγάλη Ὀλυμπία.

Μερικοὶ Ἀθηναῖοι φαιδρὸι καὶ ἀμέριμνοι τὸν εἶδαν ἐξεργασμένον τῆς οἰκίας τοῦ Προδίκου καὶ κατενοήσαντες εἰς τὴν ἰδιότητά του.

Ἦτο ἀνίσχυρος, σκεπτικός καὶ μελαγχολικός.

— Τί ἐπὶ τὴν ἀρὰν οὐ Κροτωνιάτης, ἐπιθώριζαν μεταξὺ τῶν; Μήπως ἤρξεν ἡ φιλοσοφία, ἡ μήπως ἐφάρξε πολλὸ εἰς τὸ συμπόσιον τοῦ Ἀρχόντος;

— Ἐνὰς ἄνθρωπος τοῦ ἀνέκοι τὸν δρόμον.

— Πῶς κατάρθωσεν νὰ εὐχῇ, χωρὶς νὰ μ' ἐνθυμήσῃ; τὸν ἠρώτησαν.

Ὁ Κροτωνιάτης ἀνέγνωσε τὸν φίλον τοῦ Ἰππολύτου, τὸν ὅποιον εἶχε παραλάβει μαζί του εἰς τὸν οἶκον τοῦ Προδίκου.

— Ἐγὼ εἰδικαίον, τοῦ εἶπεν ὡς συνερχόμενος ἐκ τῶν σκέψεών του. Ἐκείνος καλὰ νὰ εἴδῃ, διότι τώρα ἀισθάνομαι τὴν ἀνάγκην σου περισσότερον παρὰ ποτε.

— Τί ἐπὶ τῆς;

— Ἐλὰ μαζί μου... Ἀπὸ σήμερον δὲν εἶμαι πλέον ὁ Κροτωνιάτης ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. Μία φωνὴ προερχομένη ἐκ τῶν τάφων με καλεῖ εἰς ἐκδίκησιν. Διὸ ἐφάβητο μαρτοῦ ὡς ἡ νύξ καὶ λαμπροὶ ὡς ἀστέρες με καλοῦν εἰς νέαν ζωὴν. Ἐλὰ μαζί μου, οἱ Ἰππολύτου, διότι ἡ καρδία ἐνός φίλου εἶνε πολυτιμότερος εἰς τὰς στιγμὰς αὐτὰς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΝ

Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κροτωνιάτης μετὰ τὸν Ἰππολύτου, εὐρήκε τὴν μητέρα του ἀνίσχον.

Τὸν εἶχε χάσει ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ δὲν ἐγνώριζε ποῦ εὐρίσκειτο.

Ἡ Φερενίκη δὲν ἐγνώριζεν ἐπίσης διὰ τὰς Ἀθῆνας εἶχε φθάσει ὁ Κροτωνιάτης καὶ ἀκόμη περισσότερον ἤγινε διὰ τὴν ἐξέλιξιν μολὶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἡ φωνὴ τῆς Μυρσίνης τὸν Συρακούσιον.

Ὁ ἀτυχὴς κληρὸς τὸν μητρίον εἶνε πάντοτε ὁ ἴδιος.

Δὲν μνησθῆναι τὰς συμφορὰς τῶν τέκνων τῶν, εἰμὶ μόνον ἐπὶ τὴν δὲν εἶνε πλέον δυνατόν νὰ τὰς ἀποδοῦσιν.

Ἀλλὰ τάχα ἦτο συμφορὰ διὰ τὸν Κροτωνιάτην ἢ ἀφίξις τῆς Μυρσίνης εἰς τὰς Ἀθῆνας;

Ἀπ' ἐναντίας, κατὰ τὰς πρώτας ἐκείνας ἡμέρας ἦτο πηλὴ ἡ καρδία καὶ εὐδαίμονιάς διὰ τὸν ἀνέσκατον τῶν νεανίων.

Εἰς τὴν μητέρα του, ἐν τούτοις δὲν ἐξεμυστηρεῖτο τὸν παρρηκλόν.

Τῆς ὤμιλες διὰ τὸν Συρακούσιον γέροντα, διὰ τὸν Ὀλυμπιονίκην Μίλωνα, διὰ τὸν περιέργον γεωμῆτα, καὶ μόνον διὰ τὴν Μυρσίνη δὲν τῆς ὤμιλες.

— Μητέρα μου, εἶπεν εἰς τὸ τέλος, ἀπὸ σήμερον ὁ βίος μου ἔστι ἄλλος. Δὲν θὰ μένω πλέον εἰς τὸν οἶκόν μας ὡς κορσάκιον, οὔτε θὰ περιπατῶ ἀσκόπως εἰς τὴν Στάτον καὶ τὴν Ἀγορὰν ὡς θηλοπρεπὴς νεανίσκος, διὰ νὰ με ἐπιδεικνύται οἱ ἐφύμιοι καὶ νὰ μ' ἐνοχλοῦν οἱ φαῖλοι. Νομίζω ὅτι τὰ βλέμματα τοῦ πλήθους θὰ με ὑβρίζουν, ὅταν οἱ Ἀθῆναιοὶ καὶ οἱ Συρακούσιοι φρονέειν ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Κροτωνιάτης.

Ἡ μεγάλη δὲν, τὴν ὅποιαν ἐδοκίμασε διὰ τὴν ἀπόλειπτον τοῦ συζύγου, ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐπαναλήθῃ.

Ἐν τούτοις, δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιρᾷ εἰς τὴν ἱερὰν ἐπιθυμίαν τοῦ υἱοῦ τῆς.

Εἴθε, τοῦ λέγει, νὰ σὲ εἰσακούσουν οἱ θεοὶ.

Ἡ προστασία τῶν θεῶν, ἀπῆλθεν ὁ Κροτωνιάτης δὲν ἀρκεῖ, ἂν δὲν ἀρχίσω ἀπὸ τώρα νὰ προσευχωμαι διὰ τὸν ἀγῶνα. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐννοία τῶν λόγων μου. Ὅτι ἀπὸ σήμερον τὸν πατρικόν μου οἶκον ὁ ἀντικαταστήσῃ τὸ γυμνάσιον.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Δημοφῶν, γνωστός καὶ ἱκανώτατος παιδοτρέτης εἶχε ἀναλάβει ὑπὸ τὰς ἐδῆρας τοῦ τῆς γυμνασίου τὸν Κροτωνιάτην.

Ὁ παιδοτρέτης ἦτο πρόσωπον σημαίνον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Εἰς τὸν παιδοτρέτην ὀφείλει ἡ Ἑλληνικὴ ἀρχαῖος πολλὰ ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν τῆς, ἀπὸ τὰς θανάτων ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὸν κάλλος καὶ τὴν ἰσχύον τοῦ σώματος.

Οἱ ἀγῶνες οἱ ἀθλητικοὶ ἀπέστανον μίαν ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ.

Τὸ δόγμα ἦτο:

Κάλλος καὶ βίωμα καὶ ὕψος δημιουργοῦν ἕνα λαὸν μέγαν εἰς σκέψεις, εἰς πράξεις καὶ εἰς αἰσθηματικὰ γενναῖα.

Ἡ ἰσχύς τοῦ σώματος ἀντιπροσέφερε τοὺς πολέμους, τοὺς πολιτικούς ἀρχόντας καὶ τοὺς νικητὰς τῶν βαρβάρων.

Τὸ κάλλος ἐνεπνεύσε τοὺς ποιητὰς, τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς καλλιτέχνους.

Τὸ ἄλλο εἶναι ὁ θαυμαστός ἀρχαῖος κόσμος, εἰμὶ τὴν τέχνην καὶ βίωμα καὶ ὕψος.

Ὅλα δὲ ταῦτα ποῦ ἄλλοι ὀφείλονται παρὰ εἰς τὰς ἀσκήσεις, εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ εἰς τοὺς πολέμους.

Καὶ εἰς ποῖον ὀφείλονται αἱ νύκτες ἐν τῇ Σταδίῳ καὶ αἱ γραμμαὶ τῶν ὁράων σωματῶν καὶ ἡ ἀκμή τοῦ σώματος ἥτις ὑπῆρχε καὶ τοῦ πνεύματος ἀκμή;

Εἰς τὸν παιδοτρέτην.

Διὰ τοῦτο τὸ πρόσωπον τοῦ γυμναστοῦ εἶχε σπουδαίαν εἰς τοὺς ἀνδρῶν ἐκείνων χρόνους.

Καὶ διὰ τοῦτο ἡ Φερενίκη ἤκουσε μετὰ ἀγαλλίασιν μίαν ἀπὸ τὰς ἐσπέρους ἐκείνων τὸν υἱὸν τῆς Κροτωνιάτης νὰ τῆς λέγῃ:

— Ὁ γυμναστής Δημοφῶν ἀνέλαβε νὰ με γυμνάσῃ.

Ὁ Δημοφῶν ἦτο καὶ τὸν πατρός του γυμναστής, ὁ δὲ πατὴρ του, καίτοι φρονεῖν ἐπὶ τῇ Ὀλυμπιονικίᾳ. Ποῖα ἄλλα ἐχρεώζετο πιστοποιῆσαι διὰ τὴν ἱκανότητά του Δημοφῶντος;

Ὁ Κροτωνιάτης ἐρρίφη εἰς τὰ γυμνάσια μετὰ τὴν ὁρμὴν τῆς νεότητός του.

Ἐτρεχεν, ἐρριπτε τὸν δίσκον, ἐπάλασε καὶ ἡσκέετο ἐπίσης εἰς τὴν πυγμὴν, εἰς τὸ ἄλμα καὶ εἰς τὸ παγκράτιον.

Τὸ ὅρατον τοῦ σώματος ἤρξεν τοιοῦτοτρόπως ν' ἀναπτύσσεται καὶ νὰ διαμορφοῦται καὶ νὰ γίνεταί ἀκόμη ὁριώτερον, ἐνθ' οἱ ὑποκύναντο ὀφθαλμοὶ τοῦ ἤρως νὰ ἐκτοξεύουν περισσότερον φῶς, τὸ ὅποιον ἐνέμιξε κανεὶς ὅτι ἦτο ἀκτινοβολία τῆς γενναίας τοῦ ψυχῆς.

Μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας ἐσπέρους τῶν γυμνασίων, ἐκπερχόμενος εἰς τὸν οἶκόν του, μετὰ τοῦ πιστοῦ Ἰππολύτου, εἶδεν εἰς τὴν εἰσοδὸν ἐνός καθύριου, λευκοῦ καὶ ἀκτινοβολοῦ οὐραίου, μίαν Κροτωνιάτην, μετὰ τὸ βλέμμα πλήρως πόνου.

— Ἰδοὺ μία κόρη, λέγει ὁ Ἰππολύτος ἀπὸ μακρὰν, ἢ ἐποῖα, μετὰ τὴν Ἀφροδίτην, εἶναι ὁριώτερά τῆς Μυρσίνης;

— Πρέπει λοιπὸν ν' ἀγαπᾷ κανεὶς διὰ νὰ βλέπῃ; ἀπῆλθεν ὁ Κροτωνιάτης.

— Τί θέλεις νὰ εἴπῃς;

— Δὲν ἀντελήφθης ὅτι ἡ φωνὴ αὐτῆς, εἶπε ἡ Μυρσίνη;

Πράγματι, ἐνὸς τῶν δύο νέων εὐρίσκειτο τὸν οἶκον, ἐνθ' οἱ ἄλλοι δύο ἀπαμειβόμενοι ἦσαν.

— Ἀλλοῖμονον, εἶπε μετὰ τὸν ἀπαμειβόμενον ὁ Κροτωνιάτης, ἤλθον εἰδήσεις ἐκ Συρακουσῶν καὶ ἡ Μυρσίνη σπεύδει νὰ τὰς ἀκούσῃ, Ἰππολύτος ἄρχῃ νὰ εἶμαι δυστυχής.

Ὁ Κροτωνιάτης δὲν ἐκίνηθη.

Οἱ ἐκδηλωτικαὶ μόνον φεύγοντες, ἤμεις δὲν ἐχρῆμεν κανένα λόγον πρὸς τοῦτο.

Ἡ στάσις αὐτῇ τοῦ Κροτωνιάτη ἠνάγκασε καὶ τὴν κόρην νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς.

Ὁ Εὐνοκράτης ἐπληρώσεν, ἐκπαίρειεν εὐμένως τοὺς δύο νέους καὶ ἀμέσως στρεφόμενος πρὸς τὴν κόρην, λέγει.

— Ἰδοὺ ἐφύλαξε φίλος καλὸς ἐκ Συρακουσῶν, ὁ ὅποιος μὰς φέρει εἰδήσεις.

Ἡ Μυρσίνη ἀντιελάθη.

Οἱ δύο ἄνθρωποι εἰσῆλθον μετὰ τῆς Μυρσίνης εἰς τὸν οἶκον, ἐνθ' οἱ ἄλλοι δύο ἀπαμειβόμενοι ἦσαν.

— Ἀλλοῖμονον, εἶπε μετὰ τὸν ἀπαμειβόμενον ὁ Κροτωνιάτης, ἤλθον εἰδήσεις ἐκ Συρακουσῶν καὶ ἡ Μυρσίνη σπεύδει νὰ τὰς ἀκούσῃ, Ἰππολύτος ἄρχῃ νὰ εἶμαι δυστυχής.

Ὁ Κροτωνιάτης δὲν ἐκίνηθη.

Οἱ ἐκδηλωτικαὶ μόνον φεύγοντες, ἤμεις δὲν ἐχρῆμεν κανένα λόγον πρὸς τοῦτο.

Ἡ στάσις αὐτῇ τοῦ Κροτωνιάτη ἠνάγκασε καὶ τὴν κόρην νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς.

Ὁ Εὐνοκράτης ἐπληρώσεν, ἐκπαίρειεν εὐμένως τοὺς δύο νέους καὶ ἀμέσως στρεφόμενος πρὸς τὴν κόρην, λέγει.

— Ἰδοὺ ἐφύλαξε φίλος καλὸς ἐκ Συρακουσῶν, ὁ ὅποιος μὰς φέρει εἰδήσεις.

Ἡ Μυρσίνη ἀντιελάθη.

Οἱ δύο ἄνθρωποι εἰσῆλθον μετὰ τῆς Μυρσίνης εἰς τὸν οἶκον, ἐνθ' οἱ ἄλλοι δύο ἀπαμειβόμενοι ἦσαν.

— Ἀλλοῖμονον, εἶπε μετὰ τὸν ἀπαμειβόμενον ὁ Κροτωνιάτης, ἤλθον εἰδήσεις ἐκ Συρακουσῶν καὶ ἡ Μυρσίνη σπεύδει νὰ τὰς ἀκούσῃ, Ἰππολύτος ἄρχῃ νὰ εἶμαι δυστυχής.

Ἐκεῖ μέσα ὀφείλει νὰ κρυβῇ ἐπὶ πολλὸν χρόνον, διὰ ν' ἀποφυγῇ τὴν καταδίωξιν τοῦ τυράννου τῶν Συρακουσῶν, καὶ ἐκεῖ μέσα συγχρόνως ὀφείλει νὰ κρύπτῃ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν δυστυχίαν τῆς.

Ὁ Κροτωνιάτης ἐμαθεν ἐκείνης τοῦ εὐρίσκειτο τὸ ἄστυ τῆς κόρης ἀλλὰ τὸ ἐδέσπε διὰ πρῶτην τὴν φωνήν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ γέρον ἀποσείων εἰς τὴν Ἀγορὰν καὶ ἡ κόρη εὐρίσκειτο μόνῃ εἰς τὸν προαύλιον.

Μόλις ἀντελήφθη τὸν Κροτωνιάτην πλησιάζοντα, ἠθέλησε νὰ κρυβῇ ὑποὺς τῶν στήθων, ἀλλ' ὁ πῶθος νὰ ἴδῃ, διὰ δευτέραν φοράν, τὸν νεανίαν, τὴν ὅποιαν ἐκείνην καὶ δὲν τῆς ἐπέτρεψεν οὔτε βῆμα νὰ κάμῃ.

Οἱ δύο νέοι ἐπληρώσαν καὶ ὁ Κροτωνιάτης ἀνέκοι.

— Ὁ φίλος μου, λέγει πρὸς τὴν κόρην, ἀπὸ τὴν ἐκπαίρειεν, ἐπιμένει ὅτι ἐδύσει ὁ ἥλιος, ἐνθ' ἂν βλέπω ἀκόμη τὸν ἥλιον ἐνὸς οἴκου μου, ἐνός ἂν βλέπω σέ.

— Διὰ τοὺς φωτεινοὺς σου ὀφθαλμούς, ἀπῆλθεν ἡ κόρη, δὲν θὰ ὑπάρξῃ ὁσὶς ποτὲ. Ἀλλὰ ποῖαν σκέψιν ἔχει πρὸς τὸν ἥλιον ἡ κόρη, εἰς τὴν ψυχὴν τῆς κατ' ἐξοχὴν χώρας τῶν Σειρήνων;

Καὶ ἦτο ν' ἀντιγίγῃ εἰς τὸ ὅριον μας (τὸ ὑπὸ πάντων δυστυχῶν τῶν κρατῶν ἀντιπροσώπευον), ὡς ἄλλη φωνὴ τοῦ, τὸ ἀπαράμιλλον ὅραμα τῆς Ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας, τῆς δεῖας ἐκτελεστικῆς τῶν Μόαι, Μένειδος, Ραμῶ, Πρὸχ κ.τ.λ., ἀλλ' ἰδίως τοῦ Μασσέν!

Τὴς δύνανται ποτε νὰ λησμονήσῃ τὸ «Je suis encore tout étourdi» ἐκ τῆς Manon, τὸ ὁποῖον ἠτύχησεν ν' ἀκούσῃ μετὰ ἐξέπνοον ὑπὸ τῆς κυρίας Φωκῆς; Μὲ ὅποιαν τρυφερότητι καὶ ὅποιαν ἀνδρείαν ἀπέδωκε τὸν χαρακτήρα τῆς μάγου, ἀλλ' ἐκφύλον καὶ κοῦφον ταύτης Ρωμῆς; Ἐπίσης τὸ θαυμαστόν «rossignol» τοῦ Ρωμῆ, ἢ «Λουίζα» τοῦ Σαρπταντιέ, «La perle du Brésil» τοῦ Davib, «Οὐγενότος» τοῦ Μέγερπεργ, «Samson et Dalida» τοῦ Saint-Saëns, καθὼς καὶ διάφορα Ἑλληνικὰ τραγούδια, δὲ εἶνε δι' ἡμᾶς γλυκεία αἰωνία ἀνάμνησις!

Ὡς καθήκον τῆς κυρίας Φωκῆς εἶνε ὑπερόχος! ὅποια θαύματα ἔκαμε πρᾶγματι ἐντός δύο καὶ μόνον ἐτῶν! Πόσας φωνὰς ἀνέδειξε καὶ πόσους ἀγῶνες ἔχθους ἔκαμε νὰ λήθῃσιν! Ἐπὶ πλέον ἡ κυρία Φωκὴ κατορθώσκει νὰ κρατῇ τὴν μαθητρίαν τῆς εἰς τὸ εἶδος τῶν, δίδουσα εἰς αὐτὰς τὰ κατὰ τὴν δι' ἐκείνην τεχνία καὶ οὐδέποτε παρομοιάσκει, ὡς πλειστάκις ἐτύχε νὰ ἀκούσῃ μετὰ ἄλλας συναλτίες, μαθητρίαν ἡδούσης ἀδιακρίτως τὸ repertoire τῶν opera-comique, operette κ.τ.λ.

Εὐτυχῶς ὁ Κροτωνιάτης ἀπὸ τὴν ἀπόκρισιν τοιαύτης διδασκαλίας! Ἀς εὐχρηθῇμεν δ' ἵνα, διὰ τὸν φροντιστὸν πάλιν τοῦ κ. Νάξου, τὸ παρὰδειγμα τῆς κυρίας Φωκῆς ἀκολουθῇσιν καὶ ἄλλοι καλλιτέχναι Ἑλληνες, κατορθώσῃ δ' οὕτω ἐντός ὀλίγων ἐτῶν ἡ ἰδούσα ν' εἰς σ.χ. ο.λ. ἢ, ἀναμνηστικῶς ἀπὸ Ἑλλήνων ἐκτελεστικῶν, σπουδῆς καὶ δυναμένης ἐπαύσεως τὸ εἶς νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ «Κροτωνιάτης».

ἈΜΕΡΟΛΗΠΤΟΣ

Ἡ Μυρσίνη ἀπῆλθεν ἕνα στεναγμὸν καὶ ἔκλεισε τὰ χεῖλη.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

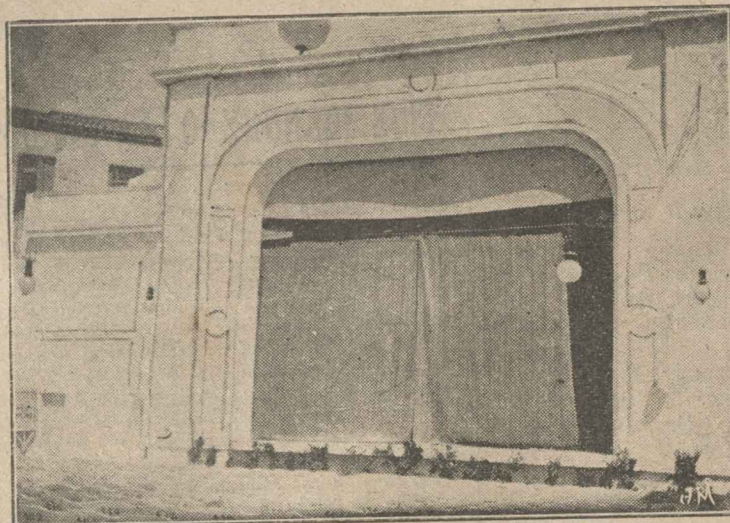
— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

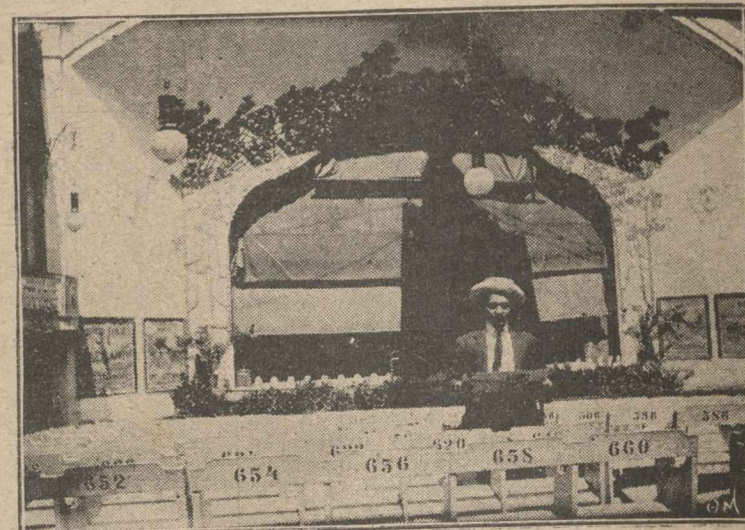
— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

— Εἴπα μου... ἐπὶ ἀνέλαθεν ἐκεῖνος μετὰ τὴν νεανικήν παραφορὰν του.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ
(ὕπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κας Κυβέλης Ἀδριανού)

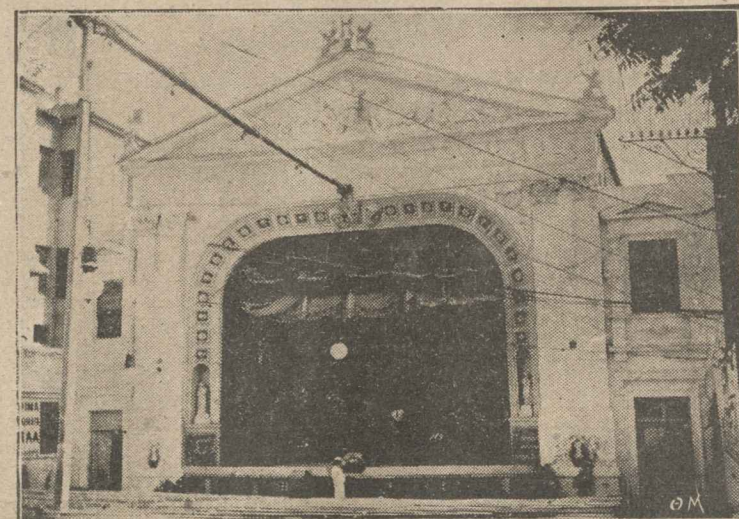
Ἡ ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ
(Συνεργασία Δος Κοτοπούλη καὶ κ. Κ. Σαγιάου)

Εἰς τὰ πέντε αὐτὰ θέατρα συγκεντρώνεται κάθε βράδυ ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινότης. Εἶνε τὰ περισσότερα ἐν-πρεπῆ, περιποιημένα καὶ τὰ ἔχοντα τοὺς ἐκλεκτοτέρους ἠθοποιούς.

Τὸ «Πανελλήνιον» εἶνε τὸ νεώτερον ἐξ ὧν, ἐφ' ὧς μόλις ἀνεγερ-θέν. Εἶνε τὸ εὐρυχωρότερον ὅλων, τὸ καθαρώτερον καὶ τὸ ἀνετώτερον. Ἡ καλὴ κοινότης τὸ εὖ νοεῖ ἰδιαίτε-ρως, διὰ τὴν γενικὴν κομφοῦτητα τὴν αἰτοῦσαν εἰς αὐτό.

Ἡ «Νέα Σκηνή» δὲν ὑστερεῖ τοῦ πρώτου. Εἰς τὴν εἰκόνα γαίνε-ται ὁ κ. Μυράτ, ἐνθουσιάζει τὴν ὄραν τῆς φωτογραφίσεως. Ἡ «Νέα Σκηνή» ἔχει προσελκύσει ἐπίσης τὰς συμπαιδείας τοῦ κοινού, διὰ τὰς τῶν θίσεων καὶ τὴν κομφοῦτητα τοῦ θεά-τρου.

Τὸ «Σύνταγμα» ἐκτὸς τοῦ δι-

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
(Διεύθυνσις κ. Ἀντ. Νίκα)

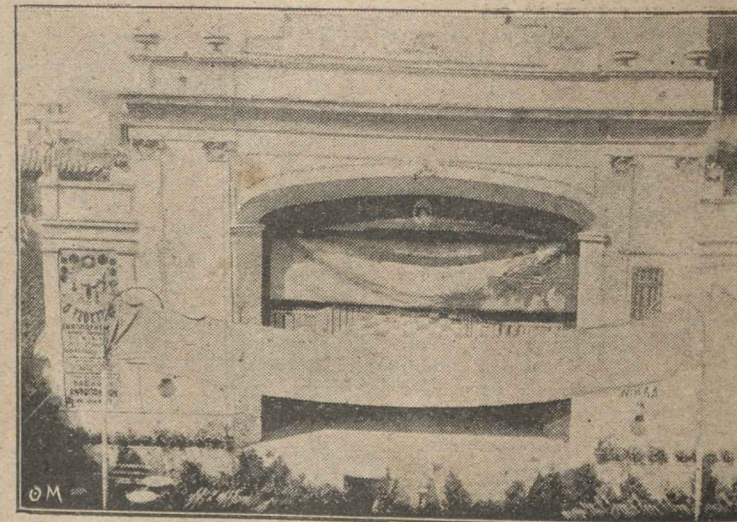
εἶνε ἀνεκτὸν καὶ εὐάρεστον πολὺ ἔχει καὶ τὸν ἀριώτερον θίασον. Ἡ Κ. Νίκα, ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ, ἔχει γίνῃ δημοφιλιστάτη ὅχι μόνον διὰ τὴν τέχνην τῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ τραγούδια καὶ τοὺς χορούς τῆς, εἰς τὰς «ἐπιθεωρήσεις» ὅπου ἔχει με-γάλην ἐπιτυχίαν.

Τὸ θέατρον τῆς «Νεαπόλεως» εἶνε τὸ δημοσιώτερον τῶν ἄλλων, λόγῳ τῆς ὑψηλῆς τοποθεσίας του. Ὅχι μόνον ἡ συνοικία, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ πόλις τὸ ἐπισκέπτεται συχνά, καὶ ἔχει εἰς τὸ παρελθὸν τοῦ τὰς μεγαλητέρας οἰκίας παραστά-σεων, ὅπως εἶνε τῆς «Ἐξώσεως» καὶ τοῦ «Κολοκοτρώνη».

Τὸ «Βαριετέ», κεντρικώτατον, εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, εἰργάζεται καλὰ, ἀλλ' ὁ θίασός του διεκλύθη ὁλόγως, ἔνεκα κάποιας διαφωνίας,

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
(Διεύθυνσις κ. Γρηγ. Σταυροπούλου)

ΒΑΡΙΕΤΕ
(Συνεργασία Δος Α. Τίβερι καὶ κ. Α. Κοτοπούλη)

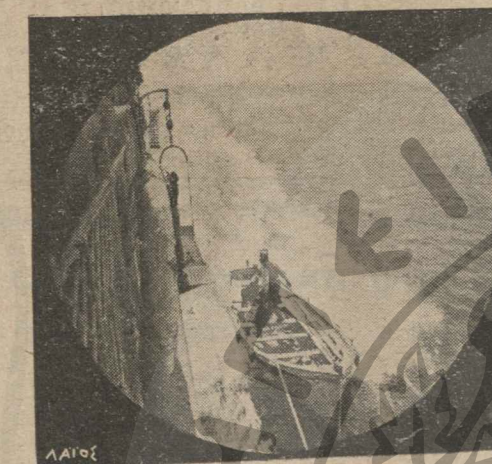
ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Ἡ ΜΑΝΟΛΑΙΝΑ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ
Μὲ τὸν διευθυντὴν τῆς κ. Ἀντώνιον Μπαρέρνο, Ἰταλόν, ἐν τῷ μέσῳ
(Ἐστάλη ἐπὶ δεσποινίδος ἐκ Σαγιάου)

Ἡ Κ. ΨΣΑΛΙΔΑ ΝΙΚΑ
Πρωταγωνίστρια τοῦ Συντάγματος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ
(Ἐκ τῶν φωτογραφιῶν τοῦ κ. Ε. Παξινόπουλου)

Δ^ς ΑΙΜΙΛΙΑ Σ. ΜΑΚΡΗ
Ἡ ἐπιτιμολογία μετ' ἐξόχως ἀρίστου ἐν Λαρίσσει

ΤΟ ΜΙΚΤΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΛΜΥΡΟΥ, ΑΡΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΕΩΝ
(Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ κ. Ἀσπασίου)

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΣΟΡΜΑΚΗ.—Μόλις ήρξατο η συγκομιδή των σιτηρών και ετελείωσε. Διότι έφθασε η συγκομιδή των ήσπρησιν ικανοποιητική. **Δ. Γ. Αραμ...**

ΓΥΘΕΙΟΝ.—Κατά τους τελευταίους σκοπευτικούς αγώνες, μεταξύ των σκοπευτών και των μελών της Έταιρείας των «Αγροτών» άπενεμήθησαν βραβεία υπό του κ. Ε. Έβροτα προέδρου των. Οι άγώνες έπείτυχαν λαμπρά.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ.—Ο δήμαρχός μας κ. Λάμπας έκάλεσεν άπαντας τους εργολάβους του δήμου, όπως συνεργασθούν διά τόν ηλεκτροφοτισμόν της πόλεως μας.

ΑΙΤΩΛΙΚΟΝ.—Αί εξετάσεις των σχολείων έγένοντο με άστυρότητα. Οι μαθηταί έδειξαν πρόδοις μεγάλαις.

ΒΟΛΟΣ.—Ο δημοφιλής δήμαρχος Ίω. Καρδάλης απέβηκεν αιφνιδιασώς διά νά σκοπήσῃ εἰς τήν πόλιν μας τήν θλιβήν καί τό πένθος. Υπήρξεν ένας μέγας πολέμιστος ἐν Κρήτῃ καί χρησιμώτατος διά τῆς Πατρίδος. Ἡ κηδεία του υπήρξε μεγαλοπρεπείσσι, ἀπειράριθμοι στέφανοι κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σοφρῶ. Εἰς τόν πρόεδρόν των τᾶ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμπορευκαλλήλων κατέβησαν στέφανον, ὁ δὲ γραμματεὺς τῶν κ. Παπακωνσταντίνου ἀπήγγειλλε συγκινητικώτατον λόγον. Ὁμιλήσας ὁ Νομάρχης κ. Παπαγιάννης, ὁ βουλευτὴς κ. Γάστος δι' ὧν εἰλῶν εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ὅς καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

«Εμποροπάλληλος», «Κόκος»

ΛΑΡΙΣΣΑ.—Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἤρχισαν ἡ ἀνεγερσις μικροῦ ναυτικῶν εἰς τὴν περιβολὸν τῶν ἀναταβῶν Ἀνακτόρων. Εἰς τὸν ναὸν τούτων θά ἐκκλησιασθῶνται τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ὁ ὁσὶς μᾶς ἐπισκέπτεται.

Ἰσιπορ. Φ. Κουτριν...

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.—Εὐεργετικὴ παράστασις τῆς καλλιτέχνιδος Φωφ. Γεωργιάδου ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου ἐδόθη τὴν Τετάρτην. Ἡ ἀσθένεια ἀνθρώπ ἐνέσκηψεν εἰς τὰς ψυχ.

Ἀπὸ τινος δυσεξήγητον φαινόμενον κρατεῖ ἐν συγκινήσει τὰς λαϊκὰς τάξεις. Ὁ μέγας πολυέλαρος κινεῖται ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. **Δ. Γ. Κρεβ...**

ΑΡΤΑ.—Ἐγένετο τελετὴ διὰ τὴν ἐπέσειον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀρτις ἀπὸ τῶν Τούρκων, χοροστατούντος καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Γενναδίου.

Μεν. Χ. Τσιτσουρ.

ΑΡΓΟΣ.—Πολλοὶ μαθηταί τοῦ ἐνταῦθα γυμνασίου παραπονούνται ὡς ἀδικηθέντες. Ἐκ τούτου ἀληθεύς, κατὰ τί σὺς παρακαλῶ θέλετε νά θεωρήσω χειρότερον ἕνα κακοὺργον, ἀπὸ ἕνα καλὸν ἡγετὴν, ὁ ὅστις καταστρέφει ἕνα μέλλον διὰ νά σῶσιν τὸν πόθον μίαν μισαρὰς καὶ ἀδικῶν ἐκδικήσεως;

Σ. Παν.

Ἐν ὧσιν ἀπόφθεγμα εἰς στόμα ἀνοίγουν, εἶναι ὡς χορευτικὸν βῆμα ὅπου περιῶται νά ἐκτελεσθῇ.

Σολομῶντος παροιμία

Ὅταν κρατῆς τοὺς λόκους ἀπ' αὐτῆς ξετίνας τοὺς.

60

μόνον καὶ ὄχι

75

ὁλόμαλλα κουστούμια. Δύνασθε εἰς παραγγελία νά ἐνδύσῃτε ἐπὶ τὸ γυναικῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 66 ἐμποροπρατικὸν κατάστημα τοῦ κ. Βλασίου Φιλοπούλου.

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ)

Εἰς τὴν στήλην ταύτην δύνανται ἕκαστος νά καταχωρῇ ἐρωτήματα, ἀπαντήσεις, ποιήματα, προσωπικά, ἄλλα δημοσιεύματα καὶ ἐν γένει ὅ,τι θέλει ν' ἀπευθύνῃ πρὸς ἄλλους ἀναγνώστας, ἐσωκλειῶν εἰς τὰ δημοσιεύματά του τὸ ἀνωτέρω ἀντίτιμον. Τὰ σταλλόμενα υποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ φύλλου, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ φευδόμενα.

«Αναχωροῦσα διὰ Παρισίους ἀναβάλλω ἀπαντήσεις μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου.» **«ΛΑΒΑ»**

«Ἀνταλλάσσω εἰκόν, διελόρια πανταχόθεν. Ἀδ. Τσικνῆς» γυμνασιότατος. Καρδίτσα (Θεσσαλίας).

«Τοὺς ἀγαπητοὺς μου φίλους Μίμην Δεοῦσην, Γιάκωνον Α. Τσίτην καὶ Νοῦκον Καλλιέτιον ἐπιτυχόντας εἰς τὰς ἐξετάσεις των συγχάρω ἀπὸ καρδίας.»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤ.

Κύριον Νοῦκον Καλλι...

«Ἀνυπόφορος ἐγίνετο κ. Νοῦκος νά κυτᾶτε ὅλην τὴν ἡμέραν μετὰ τὰς διόπτρας τοῦ (Β) θὰ σὺς φάγῃ τὸ κεφάλι.»

«Ἐνας ποῦ μένει ἀπέναντί»

ΛΟΥΤΕΙΑΝ ΧΑΛΚΙΔΑ.

«Ὅλα σου τὰ πεισμάτα καὶ τὴν καρδίαν σου ἐξέσω. Μὰ αὐτὴν σου τὴν ὑπομονὴν πρώτη φορὰ τὴν βλέπω.»

«Ἀδὴναι»

Εὐχόμεναι εἰς τὰς δεσποινίδας Κυρίαν Παπαποστόλου καὶ Ἀστερίαν Παπαθανασίου καλὴν διασκέδασιν εἰς τὰ διάφορα ταξιδεύματα τοὺς καὶ καλὴν ἐκάνουν.

Λάρισα ΤΙΤΙΚΑ

«Ἄδα Διὶν Κολοκοτρώνη—Κάρταν ἀπέστειλα.—Ἀναμένο»

Τοῖς κ. κ. Ἀναγνωστάταις,

Πρὸς ἀπομνην παρρησίαν ὁδῶν, ὅτι οὐδεμίαν σφίον ἔχω μετὰ τὸν διὰ τὸν δημογραφισμὸν ἐκτελυνόντα ἐν Πάτρσι Γ. Α. Δεοῦλλαν.

Πάτρις

Ζητῶ ἀλληλογραφίαν, ἰδίως εἰς ἄσας μετὰ τῆς Κοῆτης.

ΣΤΗΝ ΛΑΒΑ.—Δέχεσθε ἀνταλλαγὴν καρτῶν μετ' ἐμοῦ; κοίαν διεύθυνσιν;

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

«ΑΡΑΜΙΣ»

ΟΤΙΣ ΔΙΔΕΙ ΧΡΗΜΑΤΑ

δι' ἀντίτιμον ἀγγελλίας του, καταχωρισθεῖσιν εἰς τὴν «Ἑλλάδα», ἢ συνδρομῆς, χωρὶς νά λαμβάνῃ ἀπόδειξιν, φέρονσαν τὴν υπογραφήν τοῦ κ. Σπυρ. Ποταμιάνου καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ φύλλου, θεωρεῖται ὡς μὴ πληρωσάς.

Δηλοῦμεν τοῦτο δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι δίδουν χρήματα διὰ λογαριασμόν μας εἰς διαφόρους μεσίτας δημοσιεύσεων.

Ἐπίσης καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι πολλοὶ τοιοῦτοι μεσίται διαπραγματεύονται δημοσιεύσεις διὰ τὴν «Ἑλλάδα», μετ' ἐμπορίου, ἐπαγγελματίας ἢ καὶ πολιτικούς, χωρὶς ἢ διεύθυνσις τοῦ φύλλου νά ἔχῃ γνῶσιν τῶν τοιούτων διαπραγματεύσεων. Αὐτοὶ ἐργάζονται δι' ἴδιον λογαριασμόν των, χωρὶς ἡμεῖς νά τὸ γνωρίζομεν.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ

ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΟΜΕΝΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

νά μᾶς ὀρίζουν ρητῶς, τὸν χρόνον ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐπιθυμοῦν ν' ἀρχίσῃ ἡ συνδρομὴ των

Ἄν θέλουν δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς τρεχούσης ἐβδομάδος, καὶ ἢ γράφουν, ἢ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἑλλάδος».

Η ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΤΑΠΙΣΣΕΡΙΕ

Ἡ τέχνη καὶ τὸ γούστο παίζουν τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὰ ἐπιπλά καὶ ἰδίως εἰς τὰς ταπετσαρίας. Ἄμα ἕνας ἐπιλοποιοῦς, ἢ ἕνας ταπετιέρης δὲν ἔχῃ γούστο καὶ τέχνην ἂς ἔχῃ ὅσον θέλει μεγάλου κατὰσταμα τίποτα δὲν κάμνει. Γούστο λοιπὸν καὶ τέχνην ἔχει τὸ ἐργοστάσιον Ταπετσαρίας τοῦ κ. Ἐπαμεινώνδα Ζωσιμῆ, ὁδὸς Καλαμιώτου 17. Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Ἡ «Ἑλλάς» τὸν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΟΤΑ Η Θ

30

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Οἱ φρουροί, οἱ ἐδρισκόμενοι παρὰ τὴν πύλιν, μόλις ἀντελήφθησαν, ἀπὸ μακρὰν ἐπανερχομένην τὴν ἡγεμονίδα, ἔσπευσαν νά τὴν ἀναγγελοῦν εἰς τὸν ἀναμεινόμενον λαόν.

— Ἐρχεται!! ἔκραγῶσαν, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἐπαλξεων.

— Ἐρχεται!! ἐπανάλαβε μέχρις ἄκρων, ὅλη ἡ πόλις.

Καὶ εἶχεν ἡ ἡγεμονίδα αὐτὴ κατὰ τὸ ἡγεμονίδες καὶ τὸ φρικτόν, ὅς ἐκ ἐλαγχόλοι:

«Καταστράφη ἡ ὁραία Ἰουδὴ. Ἡμεῖς αὐτὴ ἡ πατρίς μας».

Διὰ τοῦτο, ἐπρόφεραν ὅλοι τὴν λέξιν ἐκείνην μετὸν κατάρως.

Ἡ Ἰουδὴ ἐπληρώσας τὴν πύλιν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ φρεσίου καὶ ἐκτὸς ναύμα εἰς τοὺς συνοδοὺς τῆς ν' ἀνοίξουν.

Εἰσῆλθε πρώτῃ ἡ πρωτοπορεία τῶν δέκα ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν.

Κατόπιν τοῖς φρεσίων περιτονεύοντες ἀπὸ εἰκόσιν ἄλλους, τοὺς ἰσχυροτέρους τῆς Βεθούλης.

Ὁ λαὸς ἤρχισεν νά συρρῆ πρὸς τὰς ταίχας, ὅχι πλέον διὰ νά μὴ τὴν τίποτε νεότερον—μῆπως δὲν ἐγνώριζε τί ἐμελλε νά γίνῃ;—ἀλλὰ διὰ νά ἴδῃ τὴν καταστραφέναν Ἰουδὴν.

Ἡμεῖς δὲ νά τὴν ἴδωμεν διὰ νά περὶ ὅσον ἐκ τῆς μορφῆς τῆς, ἀν τὴν πρῶτην ἀτάραχος ἐκ τῶν συμβάτων, καὶ ἂν συνεπῶς ἦγάται τὸν Ἀσούριον, ὡς εἶχε διαδοθῇ τὴν νύκτα.

Ὅταν τὰ βλέμματα συνεκεντρώθησαν ἐπὶ τοῦ φρεσίου.

Ἡ Ἰουδὴ ἀποσπασθεῖσα εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ, εἶχε κρύψει τὸ πρόσωπον μετὰ ἕνα πέπλον, εἰς τρέπον, ὥστε δὲν ἴδοντο νά τὴν ἴδῃ ὁ λαός.

Καὶ τὸ ἐκρύψε διὰ νά κρύψῃ μὲς καὶ τὴν μεγάλην ταραχὴν, ἡ ὅποια συνεκίνησε τὰς στήθας τῆς. Διὰ μίαν στιγμὴν ὅμως, ἔφριξεν ἐν βλέμματι ἐπὶ τοῦ λαοῦ.

— Θεέ μου!... ἔκραγῶσαν.

Καὶ ἀποσπασθεῖσα πάλιν εἰς τὸ βάθος τοῦ φρεσίου τῆς. Τόσον ἦσαν θλιβεραὶ αἱ φρεσινῶμαί των καὶ ἀπεγνωσμέναι.

— Ὅταν δηλῆτε τὰς ταίχας καὶ ἐβῶσαν εἰς τὴν πλατείαν τῶν λαϊκῶν ἐκκλησιῶν, ὅπου δηλαδὴ συνήρριζετο ὁ λαὸς καὶ διεσκέπτετο περὶ τῶν κοινῶν, ἡ Ἰουδὴ διέταξε νά σταματήσουν.

Κατέσασα τότε τοὺς ἀρχηγούς των στρατευμάτων εἰς πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐξῆς ἀπορροδιντὰ:

— Συνανθρώσταται ἡμεῖς τὸν στρατόν, κλεισάτε τὰς πόλεις, λάβετε τὰ ὅπλα καὶ ἐτοιμασθήτε. Μετ' ὀλίγης στιγμῆς, ἀρχίσει ὁ ὑπὲρ πάντων ἀγών.

Οἱ στρατηγὸι ἤκουσαν κατὰπληκτοὶ τοὺς λόγους τῆς.

Τόση πολὺ, ὥστε δὲν ἐτόλμων νά τοὺς ἐνοήσουν. Προσέβλεψαν ἀλλήλους, ὥστε διερωτώμενοι ἂν ἤκουσαν καλὰ.

τον του Όλοφρονος θα διασπαρύν και θα απολε-
σθούν. Δεν πρέπει λοιπόν να μείνουμε ακίνητοι. Εγώ
προτείνω να προχωρήσουμε κατ' αὐτὸν καὶ νὰ
τοὺς ἐκδιώξουμε τῆς χώρας μας. Πόλεις πολλὰι
στενάζουν τώρα ὑπὸ τὴν δουλείαν. Ἄς δράμωμεν
εἰς αὐτὰς ὡς ἐλευθερωταί. Ὅστις θέλει ἄς μὲ ἀκο-
λουθῇ. Ἡ νίκη θὰ ᾖ μετ' ἐμὲ τὸ μέρος μας, διότι μὲ
τὸ μέρος μας θὰ ᾖ ὁ Θεός.

Τὸ πλῆθος ἐπευφύμνησε τὴν πρότασιν καὶ σὺ-
σπινεν ἠκολούθησε τὸν Χάν προχωροῦντα πρὸς τὰ
τείχη, ἀπὸ παρὰ τοὺς τοὺς ἀπὸ τὴν Ἰουδίην.

Ἡ πρόρρησις τοῦ ἐπιγλήθουσιν.

Οἱ Ἀσσύριοι ἀπολέσαντες τὸν ἀρχηγὸν τῶν καὶ
ιδόντες τοὺς πολιορκουμένους νὰ ἐξέρχονται τῆς
πόλεως ἐτάπησαν ἀμέσως εἰς φυγὴν. Ὁ στρατὸς
τῶν ἀνδρείων καὶ τῶν νικητῶν μετεδύθη, ἐντὸς
μίας ὥρας, εἰς στρατὸν φυγῶντων.

Ἐπὶ τῇ ὁδοῦ γενναίως ἐρητύοντες ν' ἀντι-
σταθῶν.

Ἄλλ' ὁ Χάν τοὺς ἐδίωκεν, ὅτι ἡ γενναϊότης δὲν
ἀνέχει μόνον εἰς τοὺς πολιορκηθῆναι στρατοὺς.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὅλοι αἱ χώραι αἱ δουλο-

θεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων ἀπετίναξαν τὸν ζυγὸν καὶ
ἡ Ἰουδαία ὅλη ἀνέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσορ,
μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Όλοφρονος ἔχασεν ὅλας τὰς
κτήσεις του.

Εἰς τὸ τέλος δὲ ἀπολεύσθη καὶ ὁ ἴδιος, ὑπερασπι-
ζόμενος τὴν Νινευήν, τὴν ὅπου ἐκურίσσαν δύο
ἄλλοι ἡγεμόνες ὁ Σακάρης καὶ ὁ Ναβουκαδόσορ.

Τὸ κράτος τοῦ τοῦ Ἰδρυθὲν διὰ τῆς ἀδικίας, ἀπο-
λέσθη, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ἡ Ἰουδίη, ἐν τῇ μετὰ, εὐτυχῶς εἰς τὰ ἀνά-
κτορά της ἀνέμενε τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Χάν.

Εἰς τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀκείνης, καὶ
ἦν ἐφάνετο τὸν Όλοφρονί.

Ὁ Εὐνράϊμ, πάντοτε πιστὸς εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς
κυρίους του, τῆς ἀνήγγειλε πρῶτος τὴν ἐπιστρο-
φὴν του.

Ὡς ἀμοιβὴν ἔλαβεν ὁ δουλὸς τὴν ἐλευθερίαν του,
ἄφρονος χρυσὸν καὶ ἀξίωμα εἰς τὴν αἰλὴν.

Ὅταν ἔμειναν μόνοι ἡ Ἰουδίη καὶ ὁ Χάν ἀνε-

λογίσθησαν τὰ παρελθόντα καὶ ἤρχισαν νὰ κλαίω-
ν ὡς παῖδα, ἐκ τῆς μεγάλης τῶν χαρᾶς.

— Τώρα πλέον, εἶπεν ἕκαστος, δὲν δύναται νὰ
ἔχῃ παρὰ τὸν οὐδ' ἡ νεκρὰ τῆς λίμνης τῆς Γενη-
σαρέτ. Ἐνὸς αὖ ἐγὼ ὁ ἴδιος, ὅτι ὅπως ἀγαπᾷ σέ,
δὲν κατάρθωσα νὰ ἀγαπήσω ἑαυτήν. Ἦτο περὶ-
μένον, σὺ, μόνῃ νὰ συγκαντρώσῃς τὴν ἀγάπην μου
καὶ τὴν ζωὴν μου. Ἀπὸ σήμερον εἰμὲν εὐτυχεῖς,
καὶ τὴν ζωὴν μου.

— Καὶ θὰ εἴμεθα, καὶ πάντοτε, εἰπεν ἕκαστος.

Πράγματι δὲ, μετ' ὀλίγας ἡμέρας, προσκλήθει δ
ἀρχιερεὺς Ἰωακὴμ ἠρώτησε τὸν ἑαυτῶν τῶν.

Καὶ οἱ κατόικοι τῆς παλαιᾶς Βαβυλῆς τῆς ση-
μερινῆς «Σαφέτ», ἐπὶ αἰῶνας ἔλασαν εἰς τὰ πα-
τρίδια τῶν καὶ εἰς τὰ ἐγγόνια τῶν, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἄ-
γάπη μεγαλῆτέρα ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χάν καὶ τῆς
Ἰουδίης, οὕτε βίος εὐτυχέστερος ἀπὸ τὸν βίον τῶν.

ΤΕΛΟΣ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΤΗΝ «ΜΥΣΙΝΗΝ». — Προ-
σεχῶς νέον ἑλληνικὸν μυθιστόρημα τοῦ κ. Σπ.
Ποταμιάνου.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΤΥΡΟΝ
ἐξόχου ποιότητος θὰ εὑρεθῇ εἰς τοῦ κ.
Δ. ΚΟΤΤΙΚΑ
ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 22

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΣΘΕ

ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ

Τὸ οἶνονπνευμα εἶναι ἀδελφὸς καὶ ἡ χρῆ-
σις του ἐντελὲς ἀκίνδυνος, ἀρκεῖ νὰ ἔχετε
στὸ νοῦ σας, ὅτι τότε μόνον παίρνει φω-
τιὰ ὅταν τὸ πλῆθος ἀπ' εὐθείας στὴν
φωτιάν. Ἄν καὶ μόνον αὐτὴ ἡ συμβουλὴ
ἡθάνει, μὲλα τὰ καλὰ εἶναι εἰς δύο ὁδο-
κάμνουν γρη῏ιν τοῦ οἶνονπνεύματος καὶ
πρὸ πάντων ἡ ὑπερέτης ποὺ εἶναι ἀπρό-
δεχτες φυσικά νὰ προσδεχθῶν.

1ον. Νὰ μὴ ἀφήνουν τοὺς τενεκέδες ἢ
τὰ μπουκάλια μὲ τὸ οἶνονπνευμα ἀδούλωτα
γιατὶ αὐτὸ ἀπορροφᾷ τὴν ὑγρασίαν καὶ
χάνει δύναμιν.

2ον. Γιὰ κανένα λόγο δὲν πρέπει νὰ ρί-
χνετε οἶνονπνευμα σὲ ἀναμμένη λάμπα, μα-
γειρεῖο, καμινέτο κτλ. γιατί ἀλλοιῶς μπο-
ρεῖ ν' ἀνάψῃ τὸ οἶνονπνευμα ποὺ εἶναι μέσα
στὸ δοχεῖο καὶ τότε θὰ σπάρῃ τὸ δοχεῖο
καὶ θὰ χυθῇ ἐπάνω σας ἀναμμένο. Τὸ ἴδιο
συμβαίνει καὶ μὲ τὸ πετρέλαιο.

3ον. Νὰ ἔχετε τὸν νοῦν σας νὰ γεμίζετε
ἀπὸ τὸ πρῶτὸ τὴν λάμπα, τὸ καμινέτο, τὸ
μαγειρεῖο καὶ ὅχι τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ τ' ἀ-
νάψετε. Ἄν τυχὸν καὶ σπάρῃ τὸ οἶνονπνευμα,
ἐνὸς κάμνεται τὴν δουλειάν σας, νὰ σβύ-
νετε τὴν λάμπαν, τὸ καμινέτο ἢ τὸ μα-
γειρεῖο καὶ τ' ἀφήνετε νὰ κρυώνουν καλὰ
καὶ ἔπειτα νὰ τ' ἀναψέτε, γιατί ὅταν
εἶναι ἀκόμιν πυρρῶμενα τὰ σίδερα βγαίνουν
μικρὲς φλογίτσες ποὺ δὲν τὰς βλέπει τὸ
μάτι, καὶ ἀπ' αὐτὰς πᾶναι φωτιὰ τὸ οἶνο-
πνευμα.

4ον. Αὐτὴ ἡ τρέλλα, πῶς ἀλλοιῶς νὰ τὴν
ποῦμε, τὸ νὰ ρίχνετε γιὰ προσάναμμα στὰ
κάρβουνα οἶνονπνευμα πρέπει νὰ λείψῃ.
Τὰ περισσότερα δυστυχῆματα ὡς τώρα ἀπ' αὐ-
τὴν εἴναι.

5ον. Νὰ μὴν ξεχνάτε τὸν τενεκέ ἢ τὸ
μπουκάλι μὲ τὸ οἶνονπνευμα ἐπάνω στὸ
τάβλι. Ἡμπορεῖ τυχαίως νὰ πάρῃ φωτιὰ
ἢ ζεσταίνονμενον νὰ ξεχυλῇ καὶ νὰ χυθῇ
ὅπου ἂν πάλιν θ' ἀνάψῃ.

6ον. Μὴ γεμίζετε ξεχειλιστὰ τὴν λάμπα,
τὸ μαγειρεῖο, τὸ καμινέτο· τὸ οἶνονπνευμα
ὅταν ζεσταθῇ φουσκώνει καὶ τότε πᾶναι
φωτιάν. Ν' ἀφήνετε πάντοτε ἕνα δάκτυλο.

7ον. Νὰ προσδεχτε καλὰ ἀφοῦ γεμίζετε
ὅτι ἔχετε νὰ γεμιστε νὰ τὸ σκουρίζετε
σφιχτὰ σφιχτὰ γιὰ νὰ μὴ μέρῃ ἀπ' ἐξω
περιχυμένο οἶνονπνευμα.

(Ἐκ τῶν Γραφειῶν τῆς Ἑταιρείας
Ὄρων καὶ Οἶνονπνεύματος)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ Η ΠΑΛΗΟΚΑΡΦΙΤΣΑ

Ἀγαπητέ μου Α...

Μ' ἔρωτας «πὸς διέγγραμμι τὰς ἡμέρας μου». Σή-
μερον δὲ σὺ περιγράφῃς ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν ζωὴν
ποῦ πῶρο καὶ ἀπ' αὐτὸ δὲ ἐννοήσῃς καὶ τὸ σύν-
ολον, καὶ κάποιον-κάποιον θὰ σοὶ γράφω μερικὰ ἐπεισό-
δια καὶ ἀναμνήσεις τοῦ μακροῦ μου βίου.

Λοιπὸν γὰρ δὲν εἶχα τί νὰ κάμω, (αὐτὸ
τοῦλάχιστον μοῦ ἔλεγε ἡ τεμελιά) ἀρχισὰ νὰ γρά-
φω, χωρὶς σκοπὸν, τὰ συντάγματα τοῦ γραφείου μου·
εὐόχη ἐκεῖ μέσα πολλὰ πράγματα ἡμερομηνία,
καὶ ὅσο ἔφαγα τόσον παλαιότερα εὐρίσκα (φαντά-
σον δὲ ἡμερᾶς μερικὰ συντάγματα τὰ ὅποια δὲν ἤνοι-
ξα ἀπὸ τὸν καιρὸν ποὺ ἤμην φοιτητής). Ἐτοιμαζόμενον
νὰ κλείσω καὶ τὸ τελευταῖον συντάγμα ποὺ εἶχα ἀνοί-
ξει, ἀλλὰ ἐνὰ κοντὶ κόκκινον ἀπὸ ψευτικὴν πίσσα
κολληθῆλον μ' ἔκαμε νὰ σταματήσω. Τόσα πραγματά-
κια εἶχα συντάξῃς ὅ' αὐτὴν τὴν ἔδειξαν καὶ ὅμως
μόνον τὸ ψευτοκοῦδι εἴληκε τὴν προσοχήν μου!

Ἀπὸ μίαν ἀόριστον πεποιθεσίαν τὸ ἐπῆρα ὅτι
χρῆμα μοι καὶ τὸ ἀνοῖξα γιὰ νὰ ἴδω τί εἶχε μέσα.
Ἐνὰ σωρὸ παλαιόπραγμα... κομμάτια γιὰ μαρτυ-
ρία, κομμάτια γιὰ ἐπιστολὰς, παλιὰ, ποδύματα,
σκοινιασμένα... ἀπὸ τὸν καιρὸν ποὺ ἐπιστρέψαλα κολ-
λάρια, δύο παλαιότερα ἀκόμιν, ποὺ κάποτε ἐφαίνοντο
ὡς χρυσὸς καὶ τώρα ποὺ ἐπέλασε ὁ καιρὸς τῶν φαι-
νομένων τί κακομοιρίασμένα πράγματα ἦσαν καὶ εἶναι.
Καὶ γὰρ νὰ μὴ πολυλογῶ εὐρήκα μέσα στὸ ψευτο-
κοῦδι δύο... σκοινία... ψευτιά... πορτοφύλλο. Σὲ μίαν
στιγμὴν ἠδὲ καὶ νὰ τὸ κλείσω καὶ νὰ τὸ πετάξω,
γιατὶ εἶχε πράγματα ἐντελὲς ἀρχισα.

Ἀλλὰ νὰ ποῦ καὶ προβάλλει ὅτι μάταια μοι ἔνα
ἄλλο ψευτοκοῦδι... μὴ παλαιοκαρφίτσα. Στὸν
καιρὸν τῆς θὰ ἐφαίνοντο καὶ αὐτὴ χρυσὴ γιὰτὶ ἀκόμιν
διατηρεῖ κατὰ ἕνα κινεματικό χροῖμα, ποὺ ὁ
ποῖον δὲν ἔχει καλὰ νὰ διακρίνῃ τὸ χρῶμα τὸν
ἐξασφαλὶ καὶ τὸν κάνει νὰ πιστεῖ πῶς καὶ τώρα
ἀκόμιν εἶναι χρυσή. Πόσες κινεματικές ψυχὲς μὲς
γελῶν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο! Ἐν τοσούτῳ αὐτὴ ἡ πα-
λαιοκαρφίτσα μοι ἐπαρτήθη μίαν διαφορετικὴν ἐν-
τύπωσιν ἀπὸ τὰ παλαιόπραγμα μὲ τὰ ὅποια ἦτο
καὶ αὐτὴ ἀκατανοήσιμη. Γιατὶ ἡ ἐκείνη νὰ μὴ μοῦ
κἀν τὴν ἴδια ἐντύπωσιν; Μήπως δὲν εἶναι παλαιο-
πραγμα καὶ αὐτὴ; Μὰ καὶ ἂν δὲν ἦτο παλαιοπραγμα,
δὲν ἔκρετε νὰ γίνῃ, ἀπὸ ὅ,τι λέγοντο, ὅτι ὅποιος ἀνα-
κατώνεται μὲ τὰ πύρινα τὸν τῶν ἡ καίτε; Ὁ
ὅλα αὐτὰ ὅμως ἴδου ποῦ ἡ παλαιοκαρφίτσα δὲν μοῦ
ἔκαμε τὴν ἴδια ἐντύπωσιν, ποὺ μοῦ ἔκαμαν τὰ ἄλλα
παλαιόπραγμα.

Αὐτὴ ἡ διαφορετικὴ ἐντύπωσις μοῦ ἐκέντησε μίαν
περιέργειαν καὶ τὸς ὥσῃ. Ἐπῆρα τὴν παλαιοκαρφί-
τσα σὴν χεῖρά μου καὶ ἀρχισα νὰ τὴν παρατηρῶ καλὰ
καλὰ. Στὴν κορυφὴν καταλήγει ὁ ἕνα κῆλος, ἀπὸ τὸ
ἴδιο μέταλλον, μέσα στὸν ὅποιον εἶναι τοποθετημένο
στρεβλὸ ἕνα δάκτυλον σφαιρικοῦ τὸ ὅποιον ἀπὸ τὸν
ἰδρωτὰ ποὺ ἐβράζει «ἐξερθεύεται». Στὸν καιρὸν τῶν
ἐφαίνετο ὡς ὑγρασμένη. Κατωτέρω καὶ ὀλίγον ἔμ-
ποδος εἶναι τοποθετημένο ἕνα ψευτικὸν διαμάντι. Εἶναι
ψευτικόν... μὰ καὶ ἀληθινὸν ἂν ἦτο ποῖος θὰ τὸ ἐπί-
στευε ἀπὸ τὸ πᾶν τοῦ ἔχει ἕνα τόσο μεγαλῆτερό
τοῦ μαργαριττῶν ψευτικόν!

Τέτοια ἦτο ἡ παλαιοκαρφίτσα ἀγαπητέ μου φίλε.
Ὅλῃν κατ' ὀλίγον ἤρχισα νὰ ἐνθυμῶμαι περισσό-
τερον. Ἐνθυμῶμαι τὰ μὲν μὰς χρόνια, τὰ γινὰ
ὅντινα ποὺ ἐκλήθησαν τὰς ὡρὰς συγκινήσεις
καὶ τόσα ἄλλα. Τότε ἐνθυμῶμαι καὶ τὴν ἱστορίαν
τῆς παλαιοκαρφίτσας.

Θυμῶμαι καὶ σὺ, ἐκεῖνο τὸ καλοκαιριὸν ἀπὸ
γεννίαν, μὲ πόση χαρὰ ἦλθα σὺ δωματίον σου καὶ
ὡς συνήρθησας καὶ πῶς ἐλαχιστοῦν νὰ ἔχω παρῶ-
ν τὴν «καρφίτσα» σὺ μετὰ τὸ μανδύλιν καὶ τὸν
λαμποῦ, καὶ πόσα σοὶ εἶπα γι' αὐτὴν καὶ γὰρ ἔκρινεν!

Θυμῶμαι; ἔτσι παλαιοκαρφίτσα ἦτο καὶ τότε ὅπως
καὶ σήμερον. Μὰ τί σοὶ ἔλεγα; Πῶς δὲ καὶ ἂν ἦτο
γιὰ ἐμὲ ἦτο θνητὸς ἀπὸ ἔκρινεν τὴν ἔργα ἀπὸ
τὴν ἐκείνη τῆς καὶ ἡ ἴδια ποὺ τὴν ἐτοποθέτησε
στὸ μανδύλιν ποὺ φοροῦσα. — Εἶναι, μοῦ ἔλεγε, ἔ-
θνησας μὲ τὸν ψευτοκοῦδι. — Ναι! μὰ μήπως
δὲν εἶναι ξεφορτωμένο ἀπὸ τὸν ἰδρωτὰ τῆς; — Εἶναι
ψευτικὸν καὶ τὸν παρῶν τὸν καὶ τὸ διαμάντι καὶ τὸ
μέταλλον. — Ναι! ἀλλὰ ὅτι αὐτὰ δὲν ἀκούστησαν τό-
σον καιρὸν ἐπάνω ὅσο σήμερον ἔκρινεν; Αὐτὸ
ἔφθασε γιὰ ἐμὲ.

Καλοὶ καιροὶ ποῦ ἦσαν ἐκεῖνοι! Πῶς ἔδοξαμε
τότε! Πόσον γλυκὺ πρῶτον εἶναι ἡ ἀγάπη!

Τώρα; καὶ ἂν ἐκείνη, καὶ ποῖος ἔχει μὴπως
δὲν θυμᾶται τίποτε! Καὶ ἡ καρφίτσα, ποῦ τόσο ἀλ-
λοτε ἦξε δ' ἐμὲ, ἔξισεν σὺ παλαιοπράγματα. Καὶ
ὡς εἰμπορεῖ νὰ λησμονῇς αὐτὰ ποῦ σοὶ γράφω,
ἂν δὲν ἐλθῶντες καὶ ἐμὲ. Κε' ἐγὼ... γρη῏ιν πύλλο
στ' ἄχρωα... πύλλοι αἱ παλαιὰ ἀφίεται, καὶ ἀχρωα
τὰ 48 χρόνια μου.

Ἀσπασίως
(Χ. Γ. Κ.) Ὁδοιπόρος

Πειραιεὺς

M. GUYAU
ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΤ ΔΙΚ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΙΓΑΝΤΟΣ

Ὁ μικρὸς Δικ τραγουδοῦσεν, ἐφαλλεν ἡ ἐφορτὴ
σχεδὸν κατ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἦτον ἕνα πλάσμα-
τάκι μὲ Θεοῦ, ποῦ φαιδρὸν, εὐθυμῶν, ζωηρὸν,
εὐτυχές.

Μίαν ἡμέραν, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ, περιεπλανήθη
καὶ εἰσῆλθεν ἐντὸς δόσους τινὲς κειμένου ὀλίγον
μακροτέρου τῆς κατοικίας του. Πολλὰκις εἶχε πο-
ρευθῇ μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ δόσους ἐκεῖνον, πλὴν
τῷ ἐφάνη τόσο μακρὸν καὶ σκοτεινόν, ὥστε ποτε
δὲν ἔλαβε τὴν τὴν νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς αὐτοῦ.

Ὁ Δικ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο περισσότερον ἢ
ἄλλοτε φαιδρὸς. Εἰσάγει τὸν ἦλλον τόσο λαμπρόν,
τὴν σκάν τῶν δένδρων τόσο γλυκίστα, τὰ ἄνθη
τόσον ἐκλεκτά, ὥστε ἐταρφέει καὶ ἐσπύρει κατὰ
κοινὸν τρόπον, κάμνον διὰ τῶν χαρῶν, φαι-
δρῶν καὶ εὐθυμῶν ἡμῶν του νὰ ἀνεγῇ ὁλόκλη-
ρον τὸ δόσος.

Αἰφρῆς ἐν μέσῳ τῆς χαρᾶς του, ἐπὶ ἐκείνῃ νὰ
πῇ ὅτι ἕνα ὁμοειδὸν ὄντιον, ἡσθάνθη νὰ τὸν
συλλαμβάνουν ἐκ τῶν δυνάμεων· σπέρνεται καὶ ἀνα-
λαμβάνεται δι' ἐνδοκίαν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς πελο-
πόλεον γίγαντος ὁ ὅποιος ἦτον ἑκατὸν φορὰς μεγαλῆ-
τερός του.

Ὁ Δικ δὲν ἦτο σκεδὸν μεγαλῆτερος ἀπὸ τὸν με-
γάλον δάκτυλον τοῦ γίγαντος, ὅστις κατὰ αὐτὸν
τὸν παρῶν μετ' ἀγλαῖας χαρᾶς, μὲ ἀνοικτὸν τὸ
στόμα καὶ κάμνον ἕνα τέτοιον θόρυβον, ὅστις ἐφάνη
ἀποτρόπαιος καὶ φοβερός εἰς τὸν Δικ.

Ὁ καὶ μὲν ὁ μικρὸς, βλέπων ταῦτα, ἐπίστευεν
ἀμέσως ὅτι ὁ γίγας ἐμελλε διὰ μίαν μπουκαίαν νὰ
τὸν καταβροχθίσῃ καὶ τὸν κατατῆ. Ἐν τοσούτῳ
ὅμως αὐτὸ δὲν τὸ ἔκαμε, ἀλλὰ τὸν ἔθεσε ἐντὸς
μεγάλου σάκκου τῶν ὁποίων κατὰ ἐφορτὴν εἶ-
τον ὅμιον του. Εἰς μίαν ὁ δυνάστης ἀρχαῖος,
ὁ κακίστος ὁ Δικ, ἡρωϊκῶς, προσεπάθει καὶ
ἐπέτρεψε νὰ κάμῃ μίαν ὁπλὴν εἰς τὸν σάκκον ὅπως
κατορθώσῃ καὶ δραστήριος.

— Ἄν θὰ μοῦ γινώσκεις, ὅτι, δὲν θὰ μοῦ φύ-
γῃς!... ἐφώνησε ὁ γίγας καυχῶντο θορυβώδως
καὶ ἔξωθεν κραυγὰς φίλους καὶ ἄλλας φωνὰς χα-
ρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως.

Ἐπὶ τούτοις ἐφάνη εἰς τὴν κατοικίαν του.

Αὐτὴ ἦτο μίαν φρικτὴν, ἀταξία, σκοτεινὴ, βρω-
μερὰ, φτωχικὴ οἰκία μὲ ἕνα μόνον καὶ ὀλίγον
τοῖχον εἰς τὰ πόρτι, ἀνὲν δένδρων καὶ ἄνερ ἀνδρῶν!

Ὁ γίγας ἤρπασε μετὰ θορυβώδους καὶ ἐξήγαγε
τὸν Δικ ἐκ τοῦ σάκκου του. Ὁ κακίστος ἐκείνην
τότε δι' ἡ τελευταία τὸν στήν ἐφθασε, καθότι πα-
ρατηρῶν πρὸς αὐτὸν, εἶδε μεγάλην αὐτοῦ, ποὺ τῇ
ὀφθαλμοκίνητο ἔκτασιν ἔφερα θύματα θύματα
αὐτὸν τὰ δάκτυλα ἐληντο, προσορισμένην βεβαίως
διὰ τὸ δάκτυλον τοῦ γίγαντος.

Ἐν τοσούτῳ ὅμως ὁ γίγας δὲν τὸν ἐκτόκωνεν ἀλλὰ
τὸν ἐφίλει μετὰ βαναυστικῶν ἀγλαῖας καὶ ἡρωϊκάς
ἐντὸς στενῆς τινος φτωχικῆς ἀποστοχιστικῆς ἐκ σι-
δηρῶν κυκλίδων.

Ὁ Δικ, τρελλὸς σχεδὸν ἐξ ἀκαταξίας, ἐκτίνα-
τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον ἐπὶ τῆς
πρὸς τὰ ἐμπρός, εἶχε πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐπὶ τὰ
ὀπίσω πρὸς τὸ ἄνω τῆς φωνῆς του μέσος ἐκείνῃ
τὴν γλυκίστα τὸν μὲν μετὰ στερῆσιν, θάρσυν
καὶ ὀλοθυμῶν ὅπως ἐκείνῃ εἰς βοήθειαν του, πλὴν
καταλὸς καὶ ἀκούσιος. Ὁ γίγας, λυπηθείς, φάει-
ται, αὐτὸν ἡ καὶ θέλον νὰ εἰσπνεύσῃ καὶ γελᾷ
μετ' αὐτοῦ τὸν ἐφίλει ἕνα κομμάτι ἐξωστὸν ἀπὸ
ὀλίγον ὄδον ἐντὸς δόσους τινὲς καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐν-
τὸς τῆς φυλακῆς.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἦλθε νὰ τὸν ἴδῃ καὶ παρ-
τήσῃ, δι' ὃ Δικ δὲν εἶχε ἐγγίσει οὐτε τὸν ὄριον,
οὐτε τὸ ὄδον.

Τότε, τὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς μικρᾶς του κεφαλῆς, ἡ-
νοῖξε τὸ στομάχιον του καὶ τοῦ ἔθεσε ἐντὸς αὐτοῦ
μετὰ βιαστικῶς καὶ πεισματῶς χονδρὰ τινὰ γινῆμα
πρωτοῦ, ποῦ ὅμοιον καὶ ἐξωστῶντος, ἐκείνῃ
ὁ Δικ δὲν ἠδύετο οὐτε νὰ φάγῃ οὐτε νὰ πῇ.

Καὶ μετὰ τοῦτο τὸν ἀφῆκεν ἀκόμιν μίαν ὁλόκληρον
ἡμέραν κεκλεισμένον ἐντὸς τῆς φυλακῆς του ἔρημον
καὶ ἀπηλπισμένον.

Τέλος ὁ γίγας ἐπαυλῆσε καὶ ἠδύετο νὰ τὸν ἔ-
ραυκῶσιν νὰ τραγουδοῖν καὶ νὰ πᾶν ὅπως ἔκαμε
ἄλλοτε ὅταν ἦτον εὐθυμῶν, φαιδρὸς, ἐλευθερὸς καὶ
εὐτυχής.

— Τραγουδοῦσεν, τραγουδοῦσεν, καὶ πᾶν!!... τῇ
ἔλεγε φιλοφρονῶν καὶ φωνάζων ἀγλαῖας, βαναύσους,
καὶ θνητούς.

Πλὴν ὁ δυστυχὴς Δικ ἦτο ποῦ μελαγχολικός καὶ
λυπημένος καὶ ἀπηλπισμένος καὶ φρονεῖ δὲν ἠδύ-
ετο νὰ τραγουδοῖν, Καὶ βέβαια, πῶς νὰ τραγου-
δοῖν καὶ νὰ πᾶν ἐντὸς τῆς φυλακῆς;

Τότε ὁ γίγας ἔγεινε μανιώδης:

— «Θὰ σὲ κάμω νὰ τραγουδοῖς θέλεις καὶ δὲν
θέλεις!... φωνάζει μετὰ μεγάλου θυμοῦ.

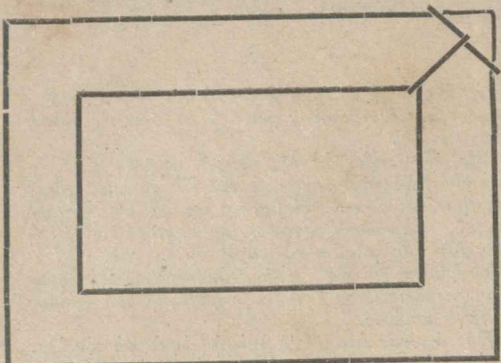
Καὶ ἀνοίγων τὴν θύραν τῆς φυλακῆς, ἀρπάει
τὸν Δικ ἀποτόμως καὶ μετὰ τραχύτητος ἐκ τοῦ λα-
μοῦ.

Ὁ Δικ ἐξέβρισε θορυβῶν κραυγὴν θλίψεως, πό-
νου, ἀκαταξίας. Ἐννοήθη, ἡγορήθη, ὅτι αὐτὸς
ἐντὸς τῶν χερῶν τοῦ γίγαντος καὶ τέλος ἔγεινε
νεκρός!...

... Ἀλλοῖμονον! τρωπῶσαι καὶ φιλοπύλινον
ἀναγνώσται μοι. Ὁ δυστυχὴς Δικ ἦτον ἕνα μι-
κρὸν, μικρὸ πλάσμα καὶ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 34ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η όρθη λύσις είνε αυτή:

Τὴν λύσιν ταύτην ἔστειλαν οἱ ἑξῆς:

Ἀθῆναι.—Ἀντών. Γ. Θεολόγης, Μαρτίνος Ι. Σιγάλας, Παύλ. Καρδούνης, Χαρ. Χ. Ἀποστολίδης, Σπύρ. Β. Δημόπουλος, Ἀδαμαντία Ι. Τσιμιτζή, Ἀγγελική Γ. Σκλιά, Καίτη Β. Γεωργίου, Β. Μεταξάς, Σ. Β. Σαραντόπουλος, Μαρία Ἀναγνωστοπούλου, Κλ. Β. Παράσχος, Δημήτρ. Ἀδράμπος Βασιλ. Δ. Κατάρης, Δ. Ζ. Ἀρμάς, Ροδόσσο Δ. Κολοπάνου, Ἀννα Κολοπάνου, Χαράλ. Γ. Μπατίστα, Νικ. Κ. Νικολάου, Γ. Π. Τσαγγαρόπουλος, Ἐλένη Π. Στατισπούλου, Ἀλέξ. Γεωργίου, Θεόδ. Δ. Δημητριάδης, Ἰωάν. Α. Ἀποστολίδης, Σταματῆ Α. Ἀρῶνη, Κωνσταντ. Π. Κασιδάκης, Κωνστ. Α. Ζαχαριάδης, Ἐμμ. Κ. Ἀγούρος, Ἀναστασία Ζαχαριάδης, Γ. Χ. Κουρνάρος, Χαρίκλεια Γ. Μοινοτριχα, Ἀθανάσιος Ἀπαλόπουλος, Ἰωάννα Α. Ἀρῶνη, Γεώρ. Σ. Βερβεσιώτης, Εἰρήνη Μακρυγιάννη, Μανὴλ Δ. Ρουβερεσιώτης, Εἰρήνη Μακρυγιάννη, Νικ. Α. Παρθενίου, Πίττα Ν. Δρίβα, Ἰω. Κ. Ἰωάννου, Κωνστ. Α. Καββάκος, Φ. Φιλίππου, Ρενέ Βρατσάφο, Ἰωάν. Γ. Χατζηγιαννάκης, Ἀνδρ. Κόντης, Κατρίνα Σταυροπούλου, Ἐλευθερία Ρίζοπούλου, Γ. Ἀραβαντινός Ἀντιγόνη Κονταράτου, Δημοσθένης Σωτηρόπουλος, Ζαχ. Δ. Μάγος, Δημ. Π. Πιπέρης, Σκουλῆς Σ. Κονταύρης, Σπυρ. Παναῖς, Κωνσταντ. Δ. Τριανταφύλλου, Πεκ. Ν. Πανόπουλος, Γεώρ. Δ. Φιλντράς, Ν. Κ. Βόνος, Παν. Γ. Μπεκροδήμητης, Δημ. Π. Δημητριάδης, Ἀνστο. Ζυγαλάκης, Γεώρ. Σ. Μητρόπουλος, Πορική Φ. Φωκῆς, Κυριακούλα Χατζηγιάννη, Εὐφροσύνη Κονκίνη, Γ. Ι. Κελλάς, Ἰάσ. Παπαδόπουλος, Κ. Γ. Θεολόγης, Ἰω. Ν. Ουζόνης, Θεόδ. Φιλίππου, Δημ. Κ. Κανζόνης, Σοφ. Α. Τσιμπάς, Ἰω. Ν. Μανωλάκης, Γεώρ. Α. Ἀγγελόπουλος, Νικ. Π. Δούκας, Ἀντ. Δ. Παρίδης, Γ. Γ. Πετρόπουλος, Μιμ. Α. Καππάτας, Ἐλ. Γιαννοπούλου, Γερ. Β. Μεταξάς, Ἰωάν. Χατζηπέτρον, Μαρ. Ε. Ζαλοκώστα.

Πειραιῶς.—Νικ. Α. Ζαφειρίδης, Ἐμμ. Σ. Καφάνης, Μιχ. Ν. Τράκας, Γεωργία Α. Βούρδουλη, Θεόδωρος Α. Παναγιωτόπουλος, Παύλ. Παπαζωίδης, Δ. Γ. Μεταξάς, Θεόδ. Κ. Βασιλειάδης, Νικ. Πετροπαυλίδης, Ἐμμ. Σ. Ψαρράκης, Τάκ. Α. Πατρίκιος, «Μία χονδρή», Γεώρ. Δ. Κοντολέων, Γεώρ. Δάτταρης, Ἰω. Γ. Ματάκης, Ρίτα Δ. Ὀρεινὸς, Ἰω. Τζιρῆς, Βασιλικὴ Δρουκῆ, Κ. Ι. Τζάβας, Εὐάχ. Χ. Παπαζογλούς, Γεωρ. Ἀνδρέου, Γεώρ. Β. Ζιάβρας.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἀργεῖου.—Ἀλέξ. Γ. Τσουλοφής, Κωνσταντὸς Πληνταροπούλου, Ἀνδρ. Γεωργιάδης, «τοὺ ἀξίει τοῦ Νικολάου».

Ἀγρινίου.—Γεώρ. Γκουφάλης, Αἰγείρας—Γ. Κ. Μενεγάκης.

Αἰγίου.—Δημ. Ι. Βογιατζής.

Αἰγίνης.—Π. Γιαννιόπουλος, Δ. Γ. Ἰατρόπουλος.

Ἀττικῆς.—Τάκ. Ι. Πετρίδης.

Ἀμφίσης.—Φώτ. Α. Ζουμάς, Νίνα Χλωροῦ, Π. Ν. Παναγιωτοπούλου.

Ἀνδραβίδας.—Νικ. Α. Παπαπαναγιώπουλος.

Ἀσπροπύργου.—Ι. Α. Εὐθυμίου.

Αργολοῦ.—Παναγ. Μ. Σφοδρῶνος, Παῦλος Ι. Μαρκέτος, Ἀθην. Ε. Παναῖς.

Ἀργούς.—Χαράλ. Μπακατσούλας, Σπυρ. Α. Παναγιωτοπούλου, Μιτ. Α. Αεονάρος.

Ἀρτας.—Μενέλ. Χ. Τζήτσουρας, Δ. Κωνσταντόπουλος.

Αἰτωλικοῦ.—Γεώρ. Ι. Σάκος, Γιάν. Παπαζαχαρίας, Ἰουλιὰ Βουτσίνα, Ἐλένη Ι. Σάκος, Σπυρ. Ι. Σάκος, Εὐκλ. Κοντομήχαλου, Τασία Γ. Βούσου, Ἀνδρ. Ι. Σάκος.

Ἀργαυρεῖας.—Κων. Α. Δημηκόπουλος.

Ἀργαυρῶν (Κρήτης).—Ἐμμ. Μ. Καλοχριστιαννάκης.

Ἀργαυρῶν.—Ζαχ. Ι. Ζαχαρής, (τὸ λουλοῦ τοῦ Παρνασσῶ), Στ. Α. Κονίστας.

Ἀρκαδίου.—Ἀγγελική Α. Λαβέντη, Δημ. Α. Λαβέντης.

Βόλου.—Ἰω. Β. Παπακωνσταντίνου, Γαβρ. Χ. Παπαγεωργίου, Νικ. Α. Κουτσόπουλος, Ἰπράσιον

Διαμάντι, «ἀεροναύτης», Φραγκίσκος Π. Καλάφας, Περικλ. Ν. Φρόνιμος, Ἰω. Μεγαράκης, «Ταχυδρόμος τῆς ἐρήμου», Παν. Ν. Χατζηκώστας, Ν. Δ. Μουστράκης, Κωνστ. Α. Καλλυγιάς, Ἀριστομ. Μυρμινοῦδης, Θεόδ. Τσαμπάκης, Νικ. Δ. Ἀντωνόπουλος, Δημ. Κ. Παππάς, Γεώρ. Κ. Μανωλάδης, Ἐλένη Σ. Κυριακοπούλου, Δημ. Α. Θεοδορόπουλος, Βιτ. Δαφνῆς, Παν. Ν. Παναῖς, Ἰπποκρ. Ν. Βόνος.

Βερεσῶν (Μαντινείας).—Ἀθαν. Α. Τσιάλλας, Ἀθαν. Δ. Γιαννιόπουλος.

Βλαχοναυτίας.—Δημοσθ. Γ. Παζαντίνος, Ι. Α. Βασιλείου.

Βονιτσης.—Ἀγαμ. Α. Παπακώστας.

Γαργαλιάνων.—«Παχαλιὰ».

Γυθείου.—Παναγ. Γ. Γκιουλάνος, Κων. Δ. Σαρρόντης, Κ. Κουμανάκος.

Δερβενίου.—Διον. Ι. Λαζανάς, «Ναυτίπαις».

Δελφῶν.—Τάκης Ζέρβας.

Δαφνῶ.—«Ἀρραστὸς».

Ελευσίνος.—Ἐλένη Βλάχου, Ἰω. Γ. Λάσος.

Ἡρακλείου (Κρήτης).—Ἰω. Ι. Σερικιάκης, Δομ. Β. Δαρμάνη, Γεώρ. Ε. Μεταξάς.

Θηβῶν.—Σταθρ. Μ. Παπασταύρου.

Θήρας.—Ἰάκ. Βελούζος.

Ἰέας.—Ν. Α. Ἀμούντζας.

Ἰθάκης.—Δ. Ε. Λογαράς, Θωμ. Ε. Γιαννιώτης, «ἔνοιξις».

Καλαμών.—Σταθρ. Σ. Πόρτας, Παναγ. Μ. Βουβαλιδής, Τριὰς Ι. Βεγοπούλου, Δημ. Μαραβῆς, Νικ. Η. Κουτσουμπόπουλος, Νικ. Δ. Γριλιόπουλος, Παν. Μ. Μουρέρης, Παν. Δ. Γριλιόπουλος, Σ. Γ. Παπαθανασόπουλος.

Καρδίτσας.—Νικόλ. Α. Κανῆς, Γεώρ. Γόρδιος, Μιτ. Μ. Σαμαράκης, Ε. Εδάγ-λος.

Κερασιῶς.—Ἰω. Κ. Πανατζής, Ἰω. Ν. Ἀναγνώστου, «ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σπῆι τους».

Καρπενήσιου.—Αἰμλ. Γ. Καρανίκας.

Κερκύρας.—Εὐδοκία Σ. Βογιάκη, «φιλόστοργος», Χαράλ. Ἀσωνίτης, Λεωνδρ. Βερροῦτης, Φιλοκτ. Σ. Παραμυθιώτης.

Καραβασιῶν.—«Ἀμπερακίτικο Σινάγαλο».

Κηφισίας.—Νικ. Α. Σακελλαρίου, Μαρία Π. Φεραντίνου, Νικ. Θ. Ζουλοῦδης.

Κιάτου.—Ἀλέξ. Δ. Περικλάκης.

Κρανιδίου.—Δ. Τσιμαζός.

Κορίνθου.—Γιάν. Θεοδορακόπουλος.

Κυπαρισσίας.—Ἰω. Α. Ζήρας, Γεώρ. Π. Ψηλογαλάνης.

Κυθήρων.—Ἀντ. Ε. Δαπόντες.

Κύμης.—Γεώρ. Α. Στυλιανίδης, Δημήτρ. Α. Κηπιώτης.

Κεφαλληνίας.—Νικ. Γ. Τραυλός.

Λαμίας.—Γεώρ. Κ. Ζήρας, Ἰω. Δροσάπουλος, Θεόδ. Δ. Καραγιαννίδης, Ἰω. Ρομποτσάνου.

Λαρίσης.—Δημ. Α. Κουλουράς, Νικόλ. Β. Πόττος, Βασιλικὴ Ν. Δασκαρή, Κοδὴ Παπαποστόλου, Ἀρτέμις Παπαθανασίου, Νικ. Παπαβίτου, Δ. Ἀργυρίου, Ζ. Θ. Ζησιμίδης, Ἰω. Πατρίδης, Ἀστέριος, Ἀστέριος, Πελόπιδας Ἀστερίου, Βασίλ. Κ. Ρόκος, Ἰπποκρ. Φ. Κουτσίνης, Δημήτρ. Α. Κουλουράς, Ἀνστο. Κωστόπουλος, Γεώρ. Δασκαλάκης, Χαρ. Παπαδημητρίου.

Λαυρίου.—Ἐμμ. Ν. Βενιέρης.

Λεβαδείας.—Κ. Ζ. Γέρος, Μαργαρίτ. Γ. Μίχος, Χ. Παπαθανασόπουλος, Βασ. Γ. Βασιλείου.

Λευκάδος.—Ἀρετὴ Πατρικίου, «πάσχω κλπ.» Ἀλτρίς τοῦ Ἀπείρου, Παν. Μ. Γράψας, Ἰωάν. Φιλίππου.

Λησίου.—«Ἀνεμώνη», Γεράς. Α. Παρίσης, Γεώρ. Γ. Λοδέρδος.

Μεσσίας.—Βασίλ. Σ. Μαυραντζῆς.

Μολαίων.—Ἰω. Χ. Τσάφρος, Δημήτρ. Ν. Φουρβέρδος.

Μεσσηνίας.—Νικ. Π. Ρούτσος.

Ναυστάθμου.—Δημ. Μαντζούρης, Μάν. Μαυράκης.

Μεσολογγίου.—Δημ. Α. Παπουτσόπουλος.

Ναυπλίου.—Α. Διαμαντόπουλος.

Νομπάκτου.—Δημοσθ. Ι. Βελντζῆς, Νικ. Δ. Παπαπέτρον.

Ἀγ. Νικολάου.—Δημ. Η. Πατῆς.

Σηφοχωρίου.—Ἰω. Ριάγκος.

Σηλοκάστρου.—Ἀρισ. Κοντοβουήσιος.

Πατρῶν.—Ἐλένη Σ. Λεκατσῆ, Εὐγενία Γ. Ἀγαπήτου, Ἡλ. Γ. Τζιμολοῦδης, «Κολημένος», «ΧΙ ΧΙ ΧΙ», Ἰω. Λεβανίδης, Παναγ. Α. Παπαθανασίου, Περικλ. Δ. Διαμαντόπουλος, Βασ. Ν. Βουρλούμης, Σπυρ. Γ. Σακελλαρόπουλος, Τάκ. Παπακωνσταντίνου, Γεώρ. Α. Βουρλούμης, Ἀσημίνα Μιχαλακοπούλου, Ἀντ. Θ. Γουττάκης, Γεώρ. Δ. Διαμαντόπουλος, Μάκ. Κασσελίδης.

Πλατσῶν (Βόλου).—Ἰω. Π. Νικητιάς, Τασούλα Νικητιάς.

Πύργου.—«Ἀγνή γκατέ».

Πελοπ.—Γεώρ. Β. Παπακωνσταντίνου.

Ρεθύμνου.—«Αἰγυῖς», Ἀντ. Κ. Γερακάρης.

Σαλαμίνος.—Σωτῆρ Δελαζάνος, Παν. Σ. Τριπολιώτης.

Σπάρτης.—Σαράντ. Ν. Σμυρνωτόπουλος, Κονδύλ. Π. Βαρβιτσιώτου, Γεώρ. Ν. Ζαβῆς, Διον. Τσάφρος.

Σπετσῶν.—Μιχ. Σ. Οικονόμου, Ἄννα Μπουρνιά, Παναγ. Ν. Πάγκας.

Συνιάς (Κορινθίας).—Γεώρ. Μπουδρός.

Σύρου.—Μιχαῆλης Καφεπῶλης, Μιχ. Ι. Βενιέρης, Ἄννα Ι. Βενιέρη, Κων. Α. Τριανταφυλλοπούλου, Ἀνδρ. Μαλασιώτης, Ἰω. Ν. Μακρῆς, Δημήτρ. Χρυσόφρος, Ἀντ. Χ. Τζιμπίνης.

Τήνου.—Ἀντ. Π. Γιαννίσης.

Τσορμακλῆ.—Δημ. Γ. Ἀραμπατζῆς.

Τρικκάλων.—Γ. Α. Ζαφρακόπουλος, Δημήτρ. Γ. Κρεβούρης.

Τριπόλεως.—Τ. Ι. Ἀγγελόπουλος, Μιχ. Ν. Μαλ-λοῦχος, ἡ Ζαχαρούλα.

Υδρας.—Ἀριστ. Μ. Πέππας, Σ. Κισσός, «ἡ ῥωτεινὴ Ἀρακακία», Κυριάκ. Α. Παπαγεωργίου, Κ. Θ. Καλλυγιάς, Δ. Γ. Χελιώτης, «ἔνδοξος Ὑδρα», Εὐαγγελία Ντεντιμνα.

Υπάτης.—Ἀντ. Θ. Γουττάκης.

Χαλκίδος.—Νικ. Γ. Βλασσόπουλος, Εὐάχ. Σ. Κατσίκας, Νάκ. Ἰω. Κριέλλας, Ἀργύρ. Ι. Κωστής.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀλεξανδρείας.—Γεώργ. Β. Βαλαμπίδης, Εὐγέν. Σωλῆας, Γ. Κ. Κοτοπούλης, Ν. Δ. Ἰακώβου, Ἐπαμ. Κρυσταλλίδης Ἀρτανάν, Γ. Β. Βαλαμπίδης, Κωνστ. Β. Μαδρός.

Ζεϊτόν.—Δημ. Κ. Λόρδογλου, Εὐαγγελία Γ. Καίρου, Ἀντών. Βελοντιώτης, Εὐαγγελία Γ. Σιδηράτου, Γεώρ. Κοχλῆς, Ἰω. Α. Βαμβακούλας, Ι. Α. Εὐγενίδης, Κ. Μ. Μοιρατζίδης, Α. Λεβανδῆς, Φωτ. Μ. Γιαννοῦλης, Α. Κ. Κολλάρος, Διμ. Α. Ἀναστασίου, Ἐλευθ. Οικονόμου.

Λουξό.—Κωνστ. Παπαμανουήλ, Ἰωάν. Η. Τόγιας.

Πόρτ-Σαῖν.—Ἀρ. Πίνδιος.

Σουέζ.—Γεράς. Σ. Καγκιλάρης.

Συζούνης.—Ἀριστ. Π. Τριανταφύλλου.

Ἀνευ νόπου καὶ νόμου.—(Εἰς).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω γενομένης κληρώσεως ἐκέρχισαν κατὰ σειράν οἱ ἑξῆς:

- 1) **Βασίλ. Γ. Βασιλείου** ἐκ Λεβαδείας Δρ. (5) πέντε.
- 2) **Εὐγ. Σωλῆας** ἐξ Ἀλεξανδρείας Δρ. (3) τρεῖς.
- 3) **Βασίλ. Βουλοῦρης** ἐκ Πατρῶν Δρ. (2) δύο.
- 4) **Νικόλ. Γ. Τραυλός** ἐκ Κεφαλληνίας Δραχ. (2) δύο.
- 5) **Κοδὴ Παπαποστόλου** ἐκ Λαρίσης Δραχ. (2) δύο.
- 6) **Ἰωάν. Γ. Χατζηγιαννάκης**, μαθητῆς Ἑλλ. Σχολαίου, ἐξ Ἀθηνῶν Δρ. (2) δύο.

Παρακαλοῦνται ὁ μὲν ἐξ Ἀθηνῶν νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ γραφείου μας καὶ παραλῆξ τὸ κερθὲν βραβεῖον τοῦ, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν νὰ μᾶς γράψουν ὑπὸ ποίαν διεύθυνσιν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν τὰ τυχόντα εἰς αὐτοῦς.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

ΕΚ ΤΟΥ 33ου

Ἀθῆναι.—Μαρία Ε. Ζαλοκώστα, Παρ. Φ. Φωκῆς, Ἀντ. Α. Πυρίδης.

Πειραιῶς.—Πίττα Ν. Δρίβα.

Καλαμών.—Δημ. Μαραβῆς.

Καρδίτσας.—Νικ. Α. Κανῆς.

Πατρῶν.—Εὐγενία Γ. Ἀγαπήτου, Ἐλευθερία Δρακοπούλου.

Χαλκίδος.—Νάκ. Ι. Κριέλλας.

Λεβαδείας.—Ν. Γ. Κατωγῆς, Χ. Παπαθανασόπουλος.

Πύργου.—«Ἀνεμώνη τοῦ Ἑστρά».

Ἀργολοῦ.—Παύλ. Ι. Μαρκέτος, Φιλίππια Ν. Δεστούνη.

Κύμης.—Γεώρ. Ν. Οικονόμου.

Λευκάδος.—Π. Ι. Προκόπης.

Ἀλεξανδρείας.—Ν. Μεταξάς, Θωμᾶς Ν. Φραγκισκάκης.

Ἀχαρνῶν (Κρήτης)—Γιούκτας Ἐμμ. Μ. Καλοχριστιαννάκης.

Καίρου.—Ἰω. Α. Βαμβακούλας.

Σύρου.—Ἄννα Ι. Βενιέρη.

Ἀμφίσης.—Π. Ν. Παναγιωτοπούλου.

ΕΚ ΤΟΥ 32ου

Κιάτου.—Ἀλέξ. Περικλάκης.

Σύρου.—Α. Χτζιμπίνης.

ΛΑΘΑΣΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Κιάτου.—Ἀλέξ. Περικλάκης ἔγραψεν Κ. Περικλάκης κατὰ λάθος εἰς τὸν 33ον.

Καίρου.—Ἰω. Α. Βαμβακούλας ἔγραψεν λαθασμένα εἰς τὸν 32ον.

ΚΥΡΙΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥΣ

Ι. Ι. Σερικιῶς.—Ἡράκλειον, Μ. Χ. Τόφτος.

Ἄρταν, Ε. Πικραμ.—Χαλκίδα, «Κόκ...».

Ἀθῆνας, Γ. Ε. Κουβ.—Ἀθῆνας, Α. Ι. Κρ... Χαλκίδα, Ε. Γ. Τ. Πειραιῶ, Α. Μ. Πέτ... Πειραιῶ, Σ. Δελαζ... Σαλαμίνα, Ἰω. Κ. Παναῖς... Κερασίαν, Φιλ. Η. Φιλίππου... Ἀθῆνας, «Ἀγνῶρος»... Βόνιτσαν, Ε. Εὐαγγέλιον Καρδίτσας, Α. Γ. Ζαφειρό... Καίρου, Γ. Κ. Μενεγ... Αἰγείραν, Θ. Ν. Γ. Σπάρτην, Α. Γ. Κυρία... Ἀγρίνιον, Ντίνε Βεβελοῦ... Σπάρτην, Δ. Α. Ζαβ... Πάτρας, Ι. Α. Ζήρ... Σπάρτη, Π... Ἀθῆνας, Β. Γιανν... Τρίκαλα, Τρί... Ἀρίσσαν, Δημ. Γ. Κρεβ... Λαυρεῶν, Α. Δ... Ἀθῆνας, Δ. Σ. Μακρ... Πύργου, Φιλ. Β. Παπαγεωργ... Α. Σ. Ἀναγνώστ... Πειραιῶ, Λεωνδρ. Β. Βερροῦ... Κεραρν... Η. Εὐδ... Ἀμφοῖ... Μιχελ... Ἡράκλειον, Ἀντ... Ἀμφί... Ἀμφοῖ... Γ. Καρδού... Δερελί.

Τὰ παρ' ὧν σταλέντα ἐτέθησαν εἰς τὴν σειράν, θέλουσι δὲ δημοσιεῦθαι βραχυδρόν ἐφόσον ἐγκριθῶσιν.

Μ. Ν. Τρακ.—Πειραιῶ. Πολὺ καλῶς.

Φωτ. Διαμ.—Καρδίτσα. Ἀπὸ 10 Δραχ. καὶ ἄνω. Ἡ καλλιτέρα διὰ σῆς 50 ἕως 80 Δρ. Τὰ ἄλλα εἰς τὴν σειράν.

Ε. Α. Ε.—Καρδίτσα. Ἡ φωτογρ. ἐντός ὀλίγου.

Εὐάχ. Πικραμ.—Χαλκίδα. Ἀυτὰ τίθενται εἰς τὴν σειράν.

Γ. Κ.—Λεβαδείαν. Αἱ ἀνταποκρ. πρέπει νὰ σφηνῶν διωρίτερα. Τὸ ἄλλο δὲν εἶναι δυνατόν.

Τ. Η.—Ἀτταλάντην. Δημοσιεύονται τὰ πρωτότυπα. Ἄλλως πρέπει νὰ φρινωμένοι πότεν προέρχονται. Φωτογραφίας ἀνεμνόμεν.

Cheval... d'Erbe.—Ἐνταῦθα. Ἐνὸς γλωσσῶν δὲν δημοσιεύονται.

Ἰω. Πετροπ.—Πειραιῶ. Ἐτέθη εἰς τὴν σειράν, ὅπου καὶ ὁ ἄλλος. Διὰ τὸ ζήτημα τοῦ γράφει, στείλατε, ἄλλα πολὺ σύντομα, ὅτι πλείοντα τῶν 30 στίχων.

Διον. Σ. Ζαφί.—Ἡράκλειον Κρήτης. Ἐάν ἐβρῶνται εἰς τὰ γραφεῖα μας τοιαύτη ἐπιστολή, θὰ εἴχατε ἀπάντησιν. Φαίνεται, ὅτι ἀπολίσθη.

Ἰωάν. Α. Ζήραν.—Κυπαρισσία. Ἐτέθη εἰς τὴν σειράν.

Χαλ... ἐτέθη... Ἀρίσσαν. Ἡ ἐξήγησις αὐτῆς ἔγινε κατὰ τὴν εἰκόνα τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὴν α' σελίδα.

Φρῦν.—Ἀρίσσαν. Ἐτέθη εἰς τὴν σειράν ἐπὶ τὸν 33ον.

Β. Β.—Ἀτταλάντην. Ὁ πρὸς τὴν ἀνταπόκρ. τὴν ἐπὶ τὸν 33ον, φέρουν μέσα τοὺς τὴν αὐτοκαταδικήν, δι' ἑλλείψιν γώρου, ἐννοεῖται. Σῆς τὰ γνωρίζετε αὐτὰ.

Οδ. Κέρκ.—Καταθέσεται. Ἐτέθησαν.

Ἄδ. Νικολ.—Ἀρίσσαν. Εἰκόνας ἀγνώων καὶ καλ. στείλατε. Αἱ ἄλλαι προτεινόμεναι δὲν δύνανται νὰ δημοσιεῦσθαι δωρεάν, ὡς προσωπικαί, οὐτε ἀντὶ 10 Δρ. Αἱ μικραὶ μονόστηλοι προσωπικαὶ εἰκόνας δημοσ. ἀντὶ 30 Δρ., αἱ διόστηλοι ἀντὶ 50 με ὀλίγα; υποσημειώσετε.

Λεων. Τεγότ.—Τρίκαλα. Τὰ ὀνόματα δὲν κρατοῦνται, ἐνεκα τοῦ πλήθους τῶν δελτίων.

Δ. Γ. Αδαλῶν.—Ἀθῆνας. Τὸ εἰσάγετε, σὰς ὑπάρχει. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ τὸ εἰσάγετε; Ἄννα Ι. Βενιέρη.

Γ. Ι. Σδκ.—Ἀτταλάντην. Ἐτέθησαν.

Κοῦδ... καὶ Ἀρ... Παπαποστόλου. Ἀντ... Ἀποστέλλετε.

Τάκ. Πετρίδ.—Ἀτταλάντην. Ἀποστέλλετε; δεχόμεθα. Ὁ δημοσιεύσθαι, ἐάν ἐγκριθῶσιν.

Ἰω. Ι. Γιωτ.—Ἀυτὰ δημοσιεύονται ἐπὶ πληρωμῇ.

Α. Κοντ.—Σολοκαστρον. Δὲν γνωρίζομεν.

Ν. Α.—Ἐργαλ... Ὁ δημοσιεύσθαι.

Ἰω. Ε. Παπαδ.—Ἡράκλειον. Ὁ «Χρόνος» μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι πρὸ ὀλίγων

ἡμερῶν ἐστάλη ὁ φάκελλος τῶν δώρων εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων.

Νικ. Βλαδ.—Χαλκίδα. Διευτυπώσατε τὸ γεγονός εἰς ἐπιστολὴν ἐνυπόγραφον (βραχυτάτην) καὶ στείλατέ τὴν νὰ δημοσιεῦθαι.

Σ. Γ. Παπαδ.—Χαλκίδα. Ἀποστέλλετε. Ἀν ἦν καλὰ δὲ δημοσιεύσθαι.

Π. Γιαννῶς.—Ἀγρίνιον. Ἀποστέλλετε. Ἐτέθη εἰς τὴν σειράν.

Δεζοῦμθα. Δραχ. 3.

Δημ. Ι. Πιπ.—Πύργον. Ἐτέθη καλῶς, διὰ τοῦ Πρακτορεῖου, δὲν ἔρχομεν ἀντιπροσώπους πρὸς ἐγγράφην συνδρομητῶν.

Συρ. Π.—Ἐνταῦθα. Στείλατέ μας καὶ σχετικὰς εἰκόνας, ἂν εὐρίσκονται εἰς κάρτ-ποστάλ.

Κων. Μ. Μουρα.—Καίρου. Ἐτέθη εἰς τὴν σειράν.

Αἱ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΣΤΑΛΕΙΣΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

τῶν ἐπιτυγχόντων εἰς τὸ βῶν δημοφιλέστατον ὅν ἀρχίσουν δημοσιεύονται ἀπὸ τοῦ προσεχούς φύλλου.

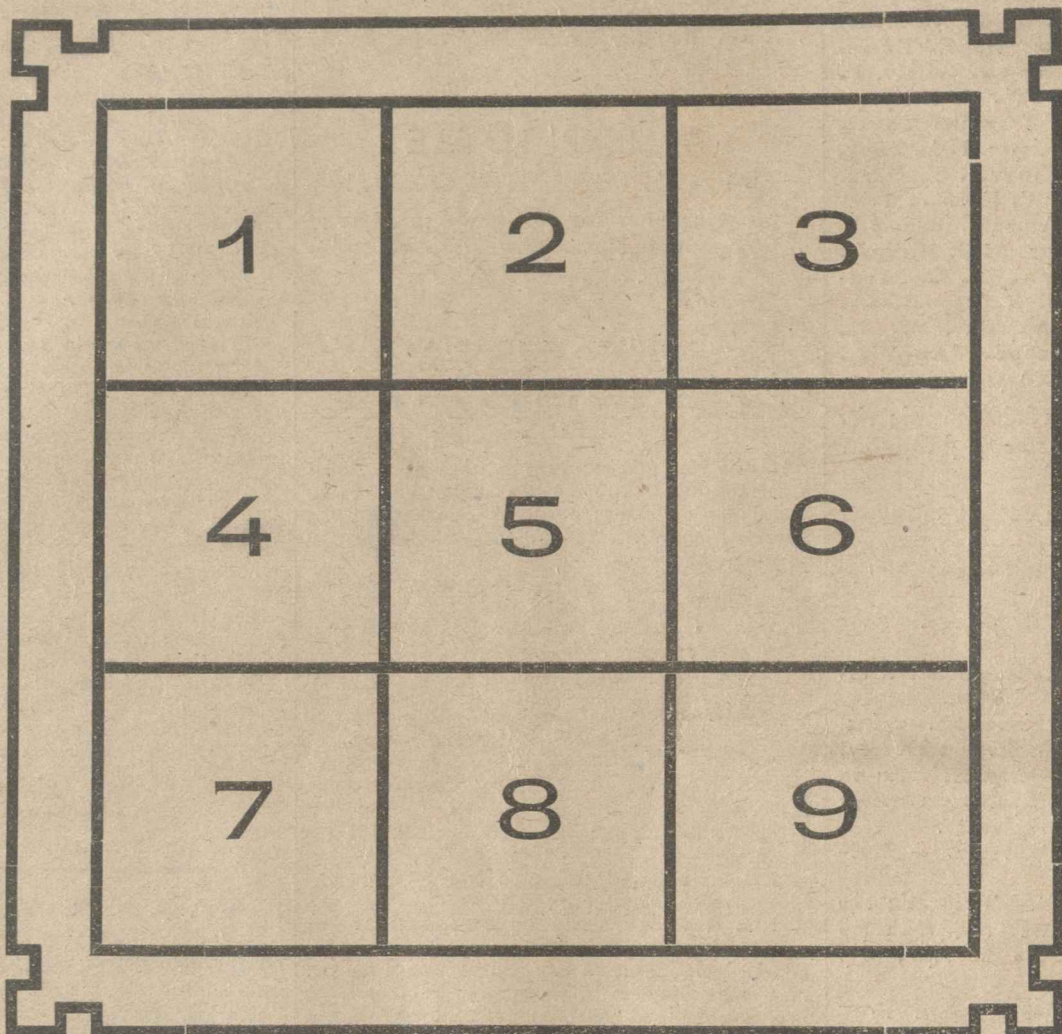
ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ

Ἦμην τότε μικρὸς μαθητῆς, με καίρους, διότι ἡ μητέρα μου δὲν μοῦ ἔβγαζε ταῖς ποδια

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 36ος

ΤΑ ΕΝΝΕΑ ΔΩΜΑΤΙΑ

— Κατά ποιόν τρόπον ἐκ τῶν ἐν.έα τούτων δωματίων θὰ κατεδαφισθῶσιν οκτὼ (8) καὶ θὰ μείνουν δύο (2);
Αὐτὰ τὰ ὁποῖα θὰ μείνουν δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶναι ἴσα μεταξὺ τῶν εἰς τὸ μέγεθος.

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Γ. Στεργίου, ἐκ Λιμένος Πόρου)

Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δύνανται νὰ στέλλουν γραμματόσημα τοῦ τόπου, ἐνθα διαμένουν.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μεταπροσέχους Παρασκευῆς 11 Ἰουλίου.

Ἐκάστη λύσις διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, δεόν νὰ περιέχῃ ἐσωκλειστικῶς ἐν ἀσφράγιστον καὶ καθαρὸν 10λεπτον γραμματόσημον.

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶσιν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν:

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5). Ὁ δεῦτερος δραχμὰς τρεῖς (3). Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δραχμὰς (2) ἑκάστος.

Προσοχὴ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ᾖνε καθαρογγραμμένα διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νὰ σημειωθῇ «Διαγωνισμός 36ος».

Ὁ Διαγωνισμός οὗτος θὰ συνυπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τῶν ὁποίων οἱ λῦται τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν, κερδίζον κατὰ σειρὰν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 3 κατέπιν ἀνὰ δρ. 10 ἑκάστος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦς 15 ἀνὰ δρ. 5 ἑκάστος.

ΠΟΙΑ ΠΟΛΙΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ.

Ἀπὸ σήμερον προκηρύσσεται ὁ ἐξῆς ἀνεξάρτητος διαγωνισμός, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ συμμετάσχουν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αἱ πόλεις αἱ ἔχουσαι ἄνω τῶν 20 λυτῶν, (ἢ καὶ χωρὶς ἀν φθάνουν εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτον). Ὁ διαγωνισμός συνίσταται εἰς τὸ ἐξῆς:

Ἡ πόλις, ἡ ὁποία ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν (ἐξαιρέσει δηλαδὴ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς) θὰ ἔχῃ εἰς τ' ἀποτελέσματα ἐκάστου διαγωνισμοῦ, ἀπὸ τοῦ 35ου (ἀπὸ τῆς προσέχους δηλ. Κυριακῆς), τοὺς περισσότερους λύτας θ' ἀνακηρύσσεται νικήτρια.

Τοιοῦτοτρόπως ἐκάστην ἐβδομάδα θ' ἀπονέμεται μίᾳ νίκῃ.

Εἰς τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1908, ἐκείνη ἡ πόλις, ἡ ὁποία ἔλαβε τὰς περισσότερας νίκας, θ' ἀνακηρύσσεται τελικὴ νικήτρια.

Τότε μεταξὺ τῶν λυτῶν, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν πόλιν ταύτην, θὰ γίνῃ κλήρωσις καὶ θὰ ἐξαχθῶσιν δέκα ὀνόματα. Τῶν δέκα τούτων λυτῶν θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν «Ἑλλάδα» αἱ φωτογραφίαι δωρεάν.

Εἰς τὰς πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν συνυπολογίζονται καὶ αἱ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ Ἑλληνικῇ παροικίᾳ.

Τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα θ' ἀνακηρυχθῇ ἡ πρώτη νικήτρια πόλις.